

2925. Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-1), stran 9391.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-1)

Razglašam Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. oktobra 2016.

Št. 003-02-8/2016-4

Ljubljana, dne 28. oktobra 2016

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA (ZPPDFT-1)

I. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1.1 Vsebina zakona

1. člen

(vsebina zakona in prenos direktiv EU)

(1) Ta zakon določa ukrepe, pristojne organe in postopke za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter ureja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem njegovih določb.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) št. 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849).

1.2 Opredelitev pojmov in področje uporabe

2. člen

(pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Pranje denarja po tem zakonu je katerokoli ravnanje z denarjem ali premoženjem, pridobljenim s kaznivim dejanjem, ki vključuje:

1. zamenjavo ali kakršen koli prenos denarja ali drugega premoženja, ki izvira iz kaznivega dejanja;

2. skrivanje ali prikrivanje prave narave, izvora, nahajanja, gibanja, razpolaganja, lastništva ali pravic v zvezi z denarjem ali drugim premoženjem, ki izvira iz kaznivega dejanja.

(2) Financiranje terorizma po tem zakonu je zagotavljanje ali zbiranje oziroma poskus zagotavljanja ali zbiranja denarja ali drugega premoženja zakonitega ali nezakonitega izvora, posredno ali neposredno, z namenom ali zavedajoč se, da bo v celoti ali delno uporabljeno za izvedbo terorističnega dejanja ali drugega dejanja, povezanega s terorizmom, ali da ga bo uporabil terorist oziroma teroristka (v nadaljnjem besedilu: terorist) ali teroristična organizacija.

(3) Teroristično dejanje po tem zakonu je kaznivo dejanje, določeno v 2. členu Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (Zakon o ratifikaciji Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma, Uradni list RS-MP, št. 21/04) ter kaznivo dejanje terorizma in kazniva dejanja, povezana s terorizmom, ki so določena v poglavju Kazenskega zakonika, ki določa kazniva dejanja zoper človečnost.

(4) Terorist po tem zakonu je fizična oseba, ki:

- stori ali poskuša storiti teroristično dejanje;
- je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja kot sosterilec, napeljevalec ali pomagač;
- organizira storitev terorističnega dejanja ali
- prispeva k terorističnemu dejanju posameznika ali skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja ali je seznanjena z namenom posameznika ali skupine, da stori teroristično dejanje.

(5) Teroristična organizacija po tem zakonu je katera koli skupina teroristov, ki:

- stori ali poskuša storiti teroristično dejanje;
- je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja;
- organizira storitev terorističnega dejanja ali
- prispeva k terorističnemu dejanju posameznika ali skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja ali je seznanjena z namenom posameznika ali skupine, da stori teroristično dejanje.

3. člen

(pomen drugih pojmov)

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »anonimen elektronski denar« iz 22. člena tega zakona je plačilni instrument, ki zagotavlja anonimnost plačnika in nezmožnost sledenja plačil tako izdajateljem elektronskega denarja kot prejemnikom plačil;

2. »borznoposredniška družba« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

3. »davčna številka« je identifikacijski znak, ki se dodeli davčnemu zavezancu pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja davčni postopek, in zakonu, ki ureja finančno upravo, in se uporablja v zvezi z vsemi davki oziroma za davčne namene davčnega zavezanca; za davčno številko se šteje tudi identifikacijska številka za davčne namene, ki jo uporablja nerezident v državi rezidentstva;

4. »distribucijska pot« je mreža posameznikov oziroma organizacij, udeleženih v dobavi proizvoda ali storitve končnemu uporabniku;

5. »druga oseba civilnega prava« po tem zakonu je organizirana združba posameznikov, ki združuje ali bo združevala sredstva ali drugo premoženje za določen namen;

6. »družba za upravljanje« in »družba za upravljanje države članice« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

7. »država članica« je država članica Evropske unije ali pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;

8. »elektronski denar« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

9. »evropski nadzorni organi« so Evropski bančni organ (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES, ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES;

10. »faktoring« je odkup terjatev z regresom ali brez njega;

11. »finančne institucije« so zavezanci iz 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16. in 20.a) do 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor naštetih zavezanci;

12. »finančna obveščevalna enota« je osrednji nacionalni organ za sprejemanje in analiziranje sumljivih transakcij in drugih informacij o sumih pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih

dejanjih ter o sumih financiranja terorizma in za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom, ustanovljen v državi članici ali tretji državi;

13. »forfetiranje« je izvozno financiranje na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom;

14. »gospodarski subjekt« iz 35. člena tega zakona so gospodarska družba in podjetnik, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ter zadruga, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja zadruge;

15. »gotovina« iz 68. člena tega zakona so bankovci ali kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;

16. »gotovina« iz 120. člena tega zakona ima enak pomen kakor v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L št. 309 z dne 25. 11. 2005, str. 9);

17. »gotovinska transakcija« je vsak sprejem, izročitev ali zamenjava gotovine iz 15. točke tega člena, pri čemer zavezanec od stranke fizično sprejme gotovino oziroma stranki fizično izroči gotovino v posest in razpolaganje;

18. »igre na srečo« imajo enak pomen kakor v zakonu, ki ureja igre na srečo;

19. »informacija o dejavnosti stranke, ki je fizična oseba«, je podatek o strankinem osebnem, poklicnem ali drugem podobnem delovanju (zaposlen oziroma zaposlena, upokojenec oziroma upokojenka, študent oziroma študentka, brezposeln oziroma brezposelna itd.) oziroma podatek o aktivnosti stranke (na športnem, kulturno-umetniškem, znanstvenoraziskovalnem, vzgojno-izobraževalnem ali drugem sorodnem področju), ki predstavljata ustrezno podlago za sklenitev določenega poslovnega razmerja;

20. »investicijsko podjetje države članice« in »investicijsko podjetje tretje države« imata enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

21. »kontokorentni odnos« po tem zakonu je korespondenčni odnos med domačimi kreditnimi institucijami ali domačo in tujo kreditno (oziroma drugo podobno) institucijo, ki nastane z odprtjem računa domače kreditne institucije pri domači kreditni instituciji ali tuje kreditne oziroma druge podobne institucije pri domači kreditni instituciji (odprte računa loro);

22. »korespondenčni odnos« je dogovor, ki ga domača kreditna institucija sklene z domačo ali tujo kreditno oziroma drugo podobno institucijo, zato da lahko prek nje posluje s tujino;

23. »kreditne institucije« so zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor naštetih zavezanci;

24. »mreža« iz 124. člena tega zakona pomeni obsežno strukturo, ki ji oseba pripada ter ima skupnega lastnika ali skupno upravo ali skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi;

25. »nacionalna ocena tveganja« je obsežen proces identifikacije in analize glavnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v določeni državi, razvijanja ustreznih ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma na podlagi ugotovljenih tveganj ter čim bolj učinkovitega usmerjanja razpoložljivih virov za nadzor, ublažitev oziroma odpravo ugotovljenih tveganj;

26. »nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva« iz 60., 61., 62. in 63. člena tega zakona, je član vodstva, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo zavezanca tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da lahko sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju, in ni nujno, da je član uprave;

27. »navidezna banka« je kreditna ali finančna institucija oziroma druga institucija, ki opravlja istovrstne dejavnosti in ki je registrirana v državi, v kateri svoje dejavnosti ne opravlja, in ki ni povezana z nadzorovano ali drugače uravnano finančno skupino;

28. »neprofitne organizacije« po tem zakonu so društva, ustanove, zavodi, verske skupnosti in druge pravne osebe, ki so ustanovljene v skladu z veljavno zakonodajo in ki niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička;

29. »nerezident« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja devizno poslovanje;

30. »oseba, ki zagotavlja podjetniške ali fiduciarne storitve« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki kot svojo poslovno dejavnost opravlja katero izmed naslednjih storitev za tretjo osebo:

a) ustanavlja pravne osebe,

b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo direktorja oziroma direktorice, poslovodje oziroma poslovodkinje ali družbenika oziroma družbenice (v nadaljnjem besedilu: družbenik), pri tem pa ne gre za dejansko opravljanje poslovodne funkcije oziroma oseba ne prevzema poslovnega tveganja v zvezi s kapitalskim vložkom v pravni osebi, v kateri je formalno družbenik,

c) pravni osebi zagotavlja registrirani sedež, poslovni, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve,

d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo skrbnika ustanove, sklada ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, pri čemer definicija ne zajema skrbnikov investicijskih skladov, vzajemnih pokojninskih skladov in pokojninskih družb,

e) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo delničarja za račun druge osebe, razen če gre za družbo, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in za katero v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi veljajo zahteve po razkritju podatkov;

31. »organizirani trg in borza« imata enak pomen kakor v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

32. »osebno ime« je sestavljeno iz imena in priimka, ki sta vsak zase lahko sestavljena iz več besed, ki tvorijo celoto;

33. »plačilna institucija« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

34. »plačilni račun« ima enak pomen kakor v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

35. »posameznik oziroma posameznica (v nadaljnjem besedilu: posameznik), ki samostojno opravlja dejavnost«, je fizična oseba, ki na prostem trgu samostojno in trajno opravlja pridobitno dejavnost;

36. »poslovno razmerje« je vsak poslovni ali drug pogodbeni odnos, ki ga stranka sklene ali vpostavi pri zavezancu in je povezan z opravljanjem dejavnosti zavezanca;

37. »poslovodstvo« iz 35. člena tega zakona ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

38. »premoženje« so katera koli sredstva – materialna ali nematerialna, opredmetena ali neopredmetena, premičnine ali nepremičnine in pravne listine ali instrumenti v kateri koli obliki, tudi elektronski, ki dokazujejo lastništvo ali delež na teh sredstvih;

39. »skupina« pomeni skupino oseb, ki jo sestavljajo nadrejene in podrejene osebe, njene hčerinske družbe in osebe, v katerih ima nadrejena oseba ali njena hčerinska družba udeležbo, prav tako skupina pomeni tudi povezane družbe, ki izpolnjujejo pogoje za obvladujočo družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

40. »sredstva« po tem zakonu so finančna sredstva in koristi katere koli vrste vključno z:

a) gotovino, čeki, denarnimi zahtevki, menicami, denarnimi nakazili in drugimi plačilnimi sredstvi,

b) vlogami pri organizacijah,

c) finančnimi instrumenti, ki jih določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, med drugim vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, certifikati, dolžniškimi instrumenti, obveznicami, zadolžnicami, garancijami in izvedenimi finančnimi instrumenti,

d) obrestmi, dividendami ali drugimi dohodki od sredstev,

e) terjatvami, krediti in akreditivi,

f) drugimi dokumenti, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali drugih finančnih virov;

41. »sredstvo elektronske identifikacije« ima enak pomen, kot v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73);

42. »stalno in začasno prebivališče« je podatek o ulici, hišni številki, kraju, pošti in državi stalnega in začasnega prebivališča, če slednje obstaja;

43. »transakcija« je vsak sprejem, izročitev, zamenjava, hramba, razpolaganje ali drugo ravnanje z denarjem ali drugim premoženjem pri zavezancu;

44. »tretja država« je država, ki ni država članica;

45. »upravljavca alternativnih investicijskih skladov«, »podružnica upravljavca države članice« in »podružnica upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države« imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade;

46. »urad« je Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja;

47. »uraden osebni dokument« je vsaka s fotografijo opremljena veljavna listina, ki jo izda pristojni državni organ Republike Slovenije ali druge države in ki se po pravu države izdajateljice šteje za javno listino;

48. »virtualna valuta« je digitalni zapis vrednosti, izdan s strani fizične ali pravne osebe, ki ni centralna banka ali javna institucija, uporabljen kot sredstvo za menjavo, ki se lahko elektronsko prenese, hrani ali izmenjuje in ki ni nujno vezan na tradicionalne (fiat) valute ter lahko predstavlja neposredno plačilno sredstvo med subjekti, ki jo sprejmejo;

49. »življenjsko zavarovanje« je zavarovanje, ki ga kot življenjsko zavarovanje določa zakon, ki ureja zavarovalništvo.

4. člen (zavezanci)

(1) Ukrepe za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, pred oziroma pri sprejemanju, izročitvi, zamenjavi, hrambi, razpolaganju oziroma drugim ravnanju z denarjem ali drugim premoženjem in pri sklepanju poslovnih razmerij izvajajo:

1. banke, podružnice bank tretjih držav in bank držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščenke za neposredno opravljanje bančnih storitev v Republiki Sloveniji;

2. hranilnice;

3. plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo ter plačilne institucije in plačilne institucije z opustitvijo držav članic, ki v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji ali opravljajo plačilne storitve v Republiki Sloveniji prek zastopnika oziroma neposredno;

4. pošta, če opravlja storitve prenosa denarja (vplačila in izplačila) prek poštnih nakaznic;

5. borznoposredniške družbe;

6. investicijski skladi, ki prodajajo svoje lastne enote v Republiki Sloveniji; če se investicijski sklad ne upravlja sam, se določba tega zakona, ki velja za zavezanca, uporablja za upravljavca tega sklada;

7. družbe za upravljanje in upravljavci alternativnih investicijskih skladov, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, oziroma zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;

8. podružnice investicijskega podjetja države članice in podružnice investicijskega podjetja tretje države v Republiki Sloveniji;

9. podružnice družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

10. podružnice upravljavca države članice in podružnice upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;

11. upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov;

12. upravljavci premostitvenega sklada iz zakona, ki ureja premostitveno zavarovanje poklicnih in vrhunskih športnikov;

13. ustanovitelji in upravljavci pokojninskih družb;

14. zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: poslov življenjskega zavarovanja), podružnice zavarovalnic tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja, in zavarovalnice držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščenke za neposredno opravljanje poslov življenjskega zavarovanja v Republiki Sloveniji;

15. izdajatelji elektronskega denarja, izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo, podružnice izdajateljev elektronskega denarja in izdajateljev elektronskega denarja z opustitvijo tretjih držav ter izdajatelji elektronskega denarja in izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo države članice, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščenke za neposredno opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja v Republiki Sloveniji;

16. menjalnice;

17. revizijske družbe in samostojni revizorji;

18. prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo;

19. zastavljalnice;

20. pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo:

a) dajanja kreditov oziroma posojil, ki vključuje tudi potrošniške kredite, hipotekarne kredite, faktoring in financiranje komercialnih poslov, vključno s forfetiranjem,

b) finančnega zakupa (lizinga),

c) izdajanja in upravljanja drugih plačilnih sredstev (npr. menic in potovalnih čekov), pri čemer ne gre za plačilno storitev v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme,

d) izdajanje in upravljanje virtualnih valut, vključno s storitvijo menjave virtualnih valut v običajne valute in obratno,

e) izdajanja garancij in drugih jamstev,

f) upravljanja naložb za tretje osebe in svetovanja v zvezi s tem ter upravljanja naložb Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Slovenski državni holding,

g) oddajanja sefov,

h) posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov, razen tistih pravnih in fizičnih oseb, pri katerih dejavnost posredništva ni glavna dejavnost in poslov ne sklepajo v imenu in za račun finančne ali kreditne institucije (kreditni posredniki v pomožni funkciji),

i) zavarovalnega zastopstva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,

j) zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,

k) računovodskih storitev,

l) storitev davčnega svetovanja,

m) podjetniških ali fiduciarnih storitev,

n) prometa plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz njih,

o) trgovanja z umetninami,

p) organiziranja ali izvajanja dražb ali

r) poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami,

s) izvajanja ukrepov za krepitev stabilnosti bank v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank.

(2) Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, se v skladu z določbami III. poglavja tega zakona izvajajo tudi pri odvetnikih oziroma odvetnicah (v nadaljnjem besedilu: odvetnik), odvetniških družbah in notarjih oziroma notarkah (v nadaljnjem besedilu: notar), vendar le v obsegu, določenem v IV. poglavju tega zakona.

(3) Izraz zavezanec se v tem zakonu uporablja kot skupni pojem za zavezance oziroma zavezanke iz prvega in drugega odstavka tega člena.

5. člen

(izjeme v zvezi z igrami na srečo)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) lahko z uredbo določi, da so prireditelji iger na srečo iz 18. točke prvega odstavka prejšnjega člena, pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, v celoti ali delno izvzeti iz izvajanja ukrepov po tem zakonu.

(2) Odločitev Vlade iz prejšnjega odstavka temelji na poročilu o oceni tveganja, ki jo izvede Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom. Pri oceni tveganja se upoštevajo naslednji dejavniki:

- obseg opravljanja storitve igre na srečo,
- stopnja ranljivosti igre na srečo in transakcije,
- uporabljene plačilne metode ter
- ugotovitve nacionalne in nadnacionalne ocene tveganja iz 8. člena tega zakona.

(3) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih.

(4) Vsako odločitev o izvzetju prirediteljev iger na srečo iz izvajanja določb tega zakona Finančna uprava Republike Slovenije sporoči Evropski komisiji.

6. člen

(izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetniki posamezniki) in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ki le občasno ali v omejenem obsegu izvajajo finančno dejavnost iz 16. in 20.a) do 20.h) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, so lahko izvzeti iz izvajanja določb tega zakona, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. finančna dejavnost je pomožna in je neposredno povezana z glavno dejavnostjo;
2. čisti letni prihodek pomožne finančne dejavnosti ne presega 100.000 eurov ali ne znaša več kot pet odstotkov skupnega čistega letnega prihodka zavezanca;
3. njihova glavna dejavnost ni:
 - revizijske storitve,

- prirejanje iger na srečo,
- računovodske storitve,
- storitve davčnega svetovanja,
- poslovanje z nepremičninami,
- podjetniške ali fiduciarne storitve ter
- notarske in odvetniške storitve;

4. največja možna vrednost transakcije na stranko in posamezno transakcijo – ne glede na to, ali poteka v eni ali več transakcijah, ki se zdijo povezane – ne sme presegati 1.000 eurov in

5. finančna dejavnost se zagotavlja samo osebam, ki so stranke v zvezi z opravljanjem glavne dejavnosti, in ni splošno dostopna javnosti.

(2) Prejšnji odstavek ne velja za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, če izvajajo denarna nakazila v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena vložijo zahtevo za opustitev izvajanja določb tega zakona pri uradu. Zahtevi priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena in o izvedeni oceni tveganja finančne dejavnosti za pranje denarja in financiranje terorizma. Pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da se bo uporabila ali zlorabila za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) O zahtevi iz prejšnjega odstavka urad izda odločbo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka velja dve leti od izdaje. Za ponovni izvzem iz izvajanja določb tega zakona je treba vložiti novo zahtevo v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Če se okoliščine, na podlagi katerih je bila izdana odločba, pred potekom veljavnosti odločbe spremenijo, je oseba iz prvega odstavka tega člena dolžna urad o teh spremembah obvestiti v roku petnajstih dni od nastanka sprememb. Urad lahko na podlagi takega obvestila ali na podlagi drugih informacij po uradni dolžnosti izda novo odločbo, s katero razveljavi prejšnjo odločbo ter na novo odloči o dovoljenju za opustitev izvajanja določb tega zakona glede na spremenjene okoliščine.

(7) Urad enkrat letno obvesti Evropsko komisijo o odločbah, izdanih na podlagi tega člena.

II. POGLAVJE SODELOVANJE IN NACIONALNA OCENA TVEGANJA

7. člen

(sodelovanje pristojnih organov)

Urad, nadzorni organi iz 139. člena tega zakona in drugi organi, pristojni za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, med seboj sodelujejo in usklajujejo izvajanje politik in aktivnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Za doseganje strateških in operativnih ciljev ti organi lahko sklepajo sporazume o medsebojnem sodelovanju in ustanavljajo medresorske delovne skupine.

8. člen

(nacionalna ocena tveganja)

(1) Za ugotovitev, oceno, razumevanje in ublažitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma Republika Slovenija izvede nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, ki se posodobi najmanj vsake štiri leta.

(2) Vlada za izvedbo nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji ustanovi stalno medresorsko delovno skupino. Naloge stalne medresorske delovne skupine so:

1. izvedba nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji;

2. priprava poročila o ugotovljenih nacionalnih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma;

3. priprava predlogov ukrepov in akcijskega načrta za ublažitev ugotovljenih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;

4. izvedba drugih analiz s področja pranja denarja in financiranja terorizma, pri katerih je potrebno sodelovanje in usklajevanje med različnimi institucijami, in priprava poročil o izvedenih analizah.

(3) Delo in naloge stalne medresorske delovne skupine iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Pri izvajanju nacionalne ocene tveganja iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo ugotovitve iz poročila Evropske komisije o ocenjenih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma (nacionalna ocena tveganja).

9. člen

(poročilo in namen nacionalne ocene tveganja)

(1) Urad s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena seznani Vlado.

(2) Ugotovitve iz poročila nacionalne ocene tveganja so namenjene:

1. izboljšanju nacionalne ureditve odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zlasti z opredelitvijo sektorjev ali dejavnosti, pri katerih morajo zavezanci uporabljati strožje ukrepe v zvezi s pregledom stranke in drugimi obveznostmi iz tega zakona;

2. ugotavljanju sektorjev ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

3. opredeljevanju prednostne razporeditve vseh virov in sredstev, namenjenih za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. pripravljanju ustreznih predpisov za posamezne sektorje ali dejavnosti v skladu z ugotovljenimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma in

5. zavezancem kot pomoč pri izvedbi njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(3) Aktivnosti iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Vlada z uredbo določi sektorje ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma iz drugega odstavka tega člena.

10. člen

(obveščanje držav članic in evropskih institucij)

Urad seznani Evropsko komisijo, evropske nadzorne organe in druge države članice z nazivom stalne medresorske delovne skupine iz drugega odstavka 8. člena tega zakona in s povzetkom poročila nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

11. člen

(priporočila Evropske komisije)

(1) V okviru ureditve preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji se lahko upoštevajo priporočila Evropske komisije o ukrepih, primernih za ublažitev tveganj, ki so ugotovljena v nadnacionalni oceni tveganja.

(2) Če se Republika Slovenija odloči, da ne bo upoštevala priporočil iz prejšnjega odstavka, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za takšno odločitev.

III. POGLAVJE NALOGE IN OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV

3.1 Splošna določba

12. člen

(naloge in obveznosti zavezancev)

(1) Zaradi odkrivanja ter preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zavezanci pri opravljanju svojih dejavnosti izvajajo naloge, določene v tem zakonu in predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. izdelavo ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

2. vzpostavitev politik, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;

3. izvajanje ukrepov za poznavanje stranke (v nadaljnjem besedilu: pregled stranke) na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon;

4. sporočanje predpisanih in zahtevanih podatkov ter predložitev dokumentacije uradu po določbah tega zakona;

5. imenovanje pooblaščenca oziroma pooblaščenke (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec) in namestnikov pooblaščenca ter zagotovitev pogojev za njihovo delo;

6. skrb za redno strokovno usposabljanje zaposlenih ter zagotovitev redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog po tem zakonu;

7. pripravo seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

8. zagotovitev varstva in hrambe podatkov ter upravljanje s tem zakonom predpisanih evidenc;

9. izvajanje politik in postopkov skupine ter ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v lastnih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti v tretjih državah;

10. izvajanje drugih nalog in obveznosti po določbah tega zakona in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

3.2 Ocena in obvladovanje tveganja

13. člen

(ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Tveganje pranja denarja in financiranja terorizma je tveganje, da bo stranka izrabila finančni sistem za pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma da bo stranka poslovno razmerje, transakcijo, produkt, storitev ali distribucijsko pot ob upoštevanju dejavnika geografskega tveganja (država ali geografsko območje) posredno ali neposredno uporabila za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Zavezanec izdelava oceno tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Ocena tveganja in postopek določanja ocene tveganja iz prejšnjega odstavka odražata specifičnost zavezanca in njegovega poslovanja.

(4) Oceno tveganja iz drugega odstavka tega člena zavezanec pripravi v skladu s smernicami, ki jih izda pristojni nadzorni organ iz 139. člena tega zakona v skladu s svojimi pooblastili, ter ob upoštevanju poročila o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja in nadnacionalne ocene tveganja.

(5) Ugotovitve ocene tveganja iz drugega odstavka tega člena zavezanec dokumentira in posodablja najmanj vsaki dve leti. Dokumentirane ugotovitve so na voljo pristojnim nadzornim organom iz 139. člena tega zakona na njihovo zahtevo.

(6) Zavezanec ob vseh pomembnih spremembah svojih poslovnih procesov – kot so na primer uvedba novega produkta, nove poslovne prakse, vključno z novimi distribucijskimi potmi, uvedba nove tehnologije za nove in obstoječe produkte ali organizacijske spremembe – opravi ustrezno oceno, kako te spremembe vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Zavezanec oceno tveganja iz prejšnjega odstavka izvede pred uvedbo spremembe in v skladu z ugotovitvami sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma.

14. člen

(neznatno in povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko izvaja ukrepe poenostavljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poenostavljenem pregledu stranke.

(2) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, mora izvajati ukrepe poglobljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poglobljenem pregledu stranke.

15. člen

(obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma)

(1) Zavezanec za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ugotovljenih na podlagi 14. člena tega zakona, vzpostavi učinkovite politike, kontrole in postopke, ki so sorazmerni glede na njegovo dejavnost in velikost (kot npr. velikost in sestavo zavezanca, obseg in sestavo poslov, vrste strank, s katerimi posluje zavezanec, vrste produktov, ki jih ponuja zavezanec).

(2) Politike, kontrole in postopki iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. razvoj notranjih politik, kontrol in postopkov, ki se nanašajo na:

- modele upravljanja s tveganji,
- skrbni pregled stranke,
- sporočanje podatkov uradu,
- varstvo in hrambo podatkov ter upravljanje evidenc,
- notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,
- zagotavljanje skladnosti s predpisi in
- varno zaposlovanje in po potrebi varnostno preverjanje zaposlenih v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, ter

2. vzpostavitev samostojne službe notranje revizije za preverjanje notranjih politik, kontrol in postopkov iz prejšnje točke, če je zavezanec srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Zavezanec, ki je srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, imenuje enega od članov upravnega ali poslovnega organa, ki je odgovoren za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka in za zagotavljanje skladnosti izvajanja zakonov in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pred uvedbo politik, kontrol in postopkov zavezanci pridobijo odobritev vodstva ter v skladu s smernicami nadzornih organov iz 139. člena tega zakona spremljajo in po potrebi okrepijo sprejete ukrepe.

3.3 Pregled stranke

3.3.1 Splošne določbe

16. člen

(sestavni deli pregleda stranke)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, pregled stranke obsega naslednje ukrepe:

1. ugotavljanje istovetnosti stranke in preverjanje njene istovetnosti na podlagi verodostojnih, neodvisnih in objektivnih virov;
2. ugotavljanje dejanskega lastnika stranke;
3. pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu;
4. redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu.

(2) Zavezanec pri izvajanju ukrepov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka preveri, da ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, ter v skladu z določbami tega zakona ugotovi in preveri istovetnost vsake osebe, ki nastopa v imenu stranke.

(3) Zavezanec izvaja vse ukrepe pregleda stranke iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri čemer lahko obseg izvajanja ukrepov določi z upoštevanjem tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pri določanju obsega izvajanja ukrepov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zavezanec upošteva vsaj:

- namen sklenitve in naravo poslovnega razmerja,
- višino sredstev, vrednost premoženja ali obseg transakcij,
- čas trajanja poslovnega razmerja in
- skladnost poslovanja z namenom sklenitve poslovnega razmerja.

(5) Zavezanec postopke izvajanja ukrepov iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena opredeli v svojih notranjih aktih.

(6) Zavezanec nadzornim organom iz 139. člena tega zakona na njihovo zahtevo predloži ustrezne analize, listine in druge podatke, s katerimi izkazuje, da so izvedeni ukrepi primerni glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

17. člen

(obveznost pregleda stranke)

(1) Zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke v naslednjih primerih:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja s stranko;
2. pri vsaki transakciji v vrednosti 15.000 eurov ali več, ne glede na to, ali poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;

3. pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov, vplačilu stav ali obojem, kadar gre za transakcije v vrednosti 2.000 eurov ali več, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;

4. pri dvomu o verodostojnosti in ustreznosti predhodno pridobljenih podatkov o stranki ali dejanskem lastniku stranke;

5. vedno, kadar v zvezi s transakcijo, stranko, sredstvi ali premoženjem obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na vrednost transakcije.

(2) Če zavezanec s stranko sklepa dodatno poslovno razmerje ali na podlagi obstoječega poslovnega razmerja izvaja transakcije iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka, zavezanec pridobi le manjkajoče podatke iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, in sicer ob pogoju, da je predhodno opravil pregled stranke na način, kot to določa 16. člen tega zakona, in da je v okviru rednega spremljanja poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, zagotovil ustrezno preverjanje in posodabljanje predhodno pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(3) Pri transakcijah iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prireditelj in koncesionar, ki prirejata igre na srečo, preverita istovetnost stranke, ki opravlja transakcijo, in pridobita predpisane podatke, ko se transakcija opravi pri blagajni ali na drugih vplačilnih ali izplačilnih mestih glede na vrsto igre na srečo ali načina igranja.

(4) Za sklenitev poslovnega razmerja se po tem zakonu šteje tudi registracija stranke za udeležbo v sistemu prirejanja iger na srečo pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih.

(5) Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in družbo za upravljanje se po tem zakonu šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja vzajemnega sklada te družbe za upravljanje. Pristop k pravilom upravljanja drugega vzajemnega sklada iste družbe za upravljanje se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja po tem zakonu.

(6) Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in zavezancem iz 6. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona se po tem zakonu šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja investicijskega sklada oziroma drugi listini, na podlagi katere vlagatelj pristopi k investicijskemu skladu. Pristop k pravilom upravljanja drugega investicijskega sklada, ki ga upravlja ista družba za upravljanje oziroma upravljaavec alternativnega investicijskega sklada, se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja po tem zakonu.

(7) Za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu se ne štejeta:

– izvajanje plačilnih transakcij na podlagi univerzalnega plačilnega naloga pri ponudnikih plačilnih storitev, pri katerih plačnik nima odprtega plačilnega računa, ki ne presegajo 1.000 eurov,

– izvajanje menjalniških poslov, ki ne presegajo vrednosti 1.000 eurov.

18. člen

(obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke tudi pri vsaki občasni transakciji, ki pomeni prenos sredstev in presega 1.000 eurov.

(2) Občasna transakcija iz prejšnjega odstavka je transakcija, ki jo izvaja stranka, ki z zavezancem nima sklenjenega poslovnega razmerja.

(3) Prenos sredstev iz prvega odstavka tega člena pomeni katero koli transakcijo, vsaj delno izvedeno z elektronskimi sredstvi v imenu plačnika prek ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na voljo prejemniku plačila prek ponudnika plačilnih storitev – ne glede na to, ali sta plačnik in prejemnik plačila ista oseba, in ne glede na to, ali je ponudnik plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila isti, vključno z naslednjimi plačilnimi storitvami:

1. kreditnim plačilom, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme,

2. direktno bremenitvijo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme,

3. denarnim nakazilom, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ne glede na to, ali gre za domače ali čezmejne plačilne transakcije, in

4. prenosom, izvedenim z uporabo plačilnih kartic, elektronskim denarjem, mobilnimi telefoni ali drugimi digitalnimi ali predplačilnimi ali naročniškimi informacijsko-tehnološkimi napravami s podobnimi značilnostmi.

19. člen

(pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja)

(1) Pri sklepanju poslovnega razmerja iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona zavezanec izvede predpisane ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona pred sklenitvijo poslovnega razmerja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec ukrepa iz 1. in 2. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona izjemoma izvede tudi med sklepanjem poslovnega razmerja s stranko, in sicer če je to potrebno, da se ne prekine običajen način sklepanja poslovnih razmerij pri zavezancu, in če v skladu s 13. členom tega zakona obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec iz 1., 14., 20.i) in 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona pri sklepanju poslov življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, poleg ukrepov pregleda stranke izvede še naslednje ukrepe pregleda upravičencev izplačil po polici, takoj ko so upravičenci opredeljeni ali določeni:

1. za upravičence, ki so ob sklepanju posla opredeljeni kot točno določene fizične ali pravne osebe ali podobni pravni subjekti tujega prava, zavezanec pridobi podatke o njihovem osebnem imenu in datumu rojstva;

2. za upravičence, ki so opredeljeni po značilnostih, kategorijah ali na druge načine, zavezanec pridobi dovolj podatkov in informacij, tako da bo lahko v času izplačila zagotovo ugotovil in preveril njihovo istovetnost.

(4) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka zavezanec ugotovi in preveri istovetnost upravičenca v času izplačila. V primeru popolnega ali delnega prenosa življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, na tretjo osebo, zavezanec, ki je seznanjen s prenosom, opredeli novega upravičenca v času prenosa zavarovanja na tretjo osebo.

20. člen

(pregled stranke pri izvajanju transakcij)

Pri izvajanju transakcij iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona mora zavezanec predpisane ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona, ob upoštevanju drugega odstavka 17. člena tega zakona, izvesti pred izvršitvijo transakcije.

21. člen

(neizpolnitev obveznosti pregleda stranke)

Zavezanec, ki ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona ne more izvesti v skladu z določbami tega zakona, ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcije oziroma mora prekiniti poslovno razmerje, če je to že sklenjeno, in preučiti možnost, da v skladu s 69. členom tega zakona uradu sporoči podatke o stranki oziroma sumljivi transakciji.

22. člen

(opustitev določenih ukrepov pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem)

(1) Zavezanci iz 15. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko opustijo pregled stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona, če na podlagi izvedene ocene tveganja ugotovijo, da obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, in če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. na plačilni instrument:

– ni mogoče ponovno naložiti podatkov ali

– najvišji znesek mesečnih transakcij ne presega 250 eurov, pri čemer se plačilni instrument lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;

2. najvišji znesek elektronskega denarja, naložen na plačilnem instrumentu:

– ne presega 250 eurov ali

– ne presega 500 eurov, pri čemer se plačilni instrument lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;

3. plačilni instrument se lahko uporablja le za nakup blaga ali storitev;

4. plačilnega instrumenta ni mogoče naložiti z anonimnim elektronskim denarjem;

5. izdajatelj elektronskega denarja v zadostni meri spremlja transakcije ali poslovno razmerje, kot to določa 4. točka prvega odstavka 16. člena tega zakona, da lahko odkrijejo neobičajne ali sumljive transakcije.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora biti pregled stranke iz 16. člena tega zakona opravljen pred unovčenjem gotovine ali dvigom gotovine v denarni vrednosti elektronskega denarja, kadar unovčeni znesek presega vrednost 100 eurov.

(3) Zavezanci iz prvega odstavka tega člena o opustitvi določenih ukrepov pregleda stranke obvestijo urad, in sicer še pred trženjem produkta. Obvestilu priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev in oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena opustitev določenih ukrepov pregleda stranke ni dovoljena, kadar v zvezi s stranko, produktom, sredstvi ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

3.3.2 Izvajanje ukrepov pregleda stranke

3.3.2.1 Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke

23. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke)

(1) Zavezanec za:

- stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- zakonitega zastopnika pravne osebe,

ugotovi in preveri njegovo istovetnost ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument stranke ob njeni osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži stranka, oziroma neposredno od stranke.

(2) Če je stranka samostojni podjetnik posameznik ali oseba, ki samostojno opravlja dejavnost, zavezanec pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona ob smiselni uporabi 28. člena tega zakona.

(3) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke po tem členu podvomi v resničnost pridobljenih podatkov ali verodostojnost listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora zahtevati tudi pisno izjavo stranke.

24. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

(1) Če sklepa poslovno razmerje v imenu stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument pooblaščenca ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o fizični osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, ki ne sme biti starejše od treh mesecev.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona, zavezanec od stranke pridobi izjavo, ali posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega. Če stranka posluje v imenu nekoga tretjega, zavezanec postopa po tretjem odstavku tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, se kot zadosten šteje tudi podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena izvaja njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o stranki in pooblaščenca iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona tako, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, mora od njega zahtevati tudi pisno izjavo.

25. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe)

(1) Če poslovno razmerje v imenu stranke, ki je pravna oseba, namesto njenega zakonitega zastopnika sklepa njegov pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument pooblaščenca ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o zakonitem zastopniku, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, ki ga izda zakoniti zastopnik.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona, zavezanec od zakonitega zastopnika pridobi izjavo, ali stranka posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega. Če stranka posluje v imenu nekoga tretjega, zavezanec postopa po tretjem odstavku tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, se kot zadosten šteje tudi podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena izvaja njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o zakonitem zastopniku in pooblaščenca iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tako, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, mora od njega zahtevati tudi pisno izjavo.

26. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije)

(1) Ne glede na določbe 23., 24. in 25. člena tega zakona lahko zavezanec pod pogoji, ki jih s pravilnikom določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, ugotovi in preveri istovetnost tudi na podlagi:

1. sredstva elektronske identifikacije takšne ravni zanesljivosti, ki ob izdaji zahteva osebno navzočnost stranke, in ga izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije s sedežem v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo;

2. sredstva elektronske identifikacije takšne ravni zanesljivosti, ki ob izdaji zahteva osebno navzočnost stranke in ga izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo, če obstajajo za to tehnološke možnosti.

(2) Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja za:

– stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,

– pooblaščenca stranke iz prejšnje alineje,

– zakonitega zastopnika in pooblaščenca pravne osebe.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prejšnjega odstavka dobi zahtevane podatke o stranki iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona iz sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena. Podatki, ki jih iz tega sredstva elektronske identifikacije ni mogoče dobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisani način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(4) Izdajatelj sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena, mora zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predložiti podatke o načinu, s katerim je ugotovil in preveril istovetnost stranke, ki je imetnik sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena. Pridobljene podatke zavezanec hrani skladno z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije ni dovoljena, če obstaja sum, da je bilo sredstvo elektronske identifikacije zlorabljeno, oziroma če zavezanec ugotovi, da so se spremenile okoliščine, ki bistveno vplivajo na veljavnost sredstva elektronske identifikacije, tega pa izdajatelj sredstva elektronske identifikacije še ni preklcal.

(6) Če zavezanec pri sklepanju poslovnega razmerja ugotovi in preveri istovetnost stranke na podlagi prvega odstavka tega člena, mora sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pred izvajanjem nadaljnjih transakcij stranke pri zavezancu prvo plačilo stranke opravi v breme plačilnega računa, ki ga stranka v svojem imenu ali strankin zakoniti zastopnik ali pooblaščenec v svojem imenu ali v imenu stranke odpre ali ima odprtega pri kreditni instituciji.

(7) Če zavezanec ugotavlja in preverja istovetnost v skladu s tem členom, pri izdelavi ocene tveganja iz 13. člena tega zakona upošteva večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke.

27. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti strank z uporabo videoelektronske identifikacije)

(1) Ne glede na določbe 23. in 24. člena tega zakona lahko zavezanec izključno za stranko, ki je fizična oseba, ugotovi in preveri njeno istovetnost tudi brez njene osebne navzočnosti z uporabo

videoelektronske identifikacije, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v zvezi s produkti ali storitvami, za katere se bo izvedla elektronska videoidentifikacija stranke, ni ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu s 13. členom in prvim odstavkom 14. člena tega zakona,

2. istovetnost stranke se ugotovi in preveri izključno na podlagi uradnega osebnega dokumenta, opremljenega z biometrično fotografijo,

3. stranka je starejša od 18 let,

4. stranka ima stalno prebivališče v državah članicah ali tretjih državah, ki imajo vzpostavljene učinkovite sisteme preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma,

5. stranka nima stalnega prebivališča v državah, ki so uvrščene na sezname iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona,

6. zavezanec večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke, nadomesti z uporabo enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke po določbah tega zakona, pri čemer morajo ti ukrepi trajati najmanj eno leto, in

7. zavezanec sprejme ukrep, s katerim zagotovi, da se pred izvajanjem nadaljnjih transakcij stranke pri zavezancu prvo plačilo stranke opravi v breme računa, ki ga ima stranka odprtega pri kreditni instituciji.

(2) Kadar posamezna transakcija, vezana na produkt ali storitev, preseže 15.000 eurov, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost stranke ob njeni osebni navzočnosti v skladu z določbami tega zakona o ugotavljanju in preverjanju istovetnosti.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prvega odstavka tega člena o stranki pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prvega odstavka tega člena ni mogoče dobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisan način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(5) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati videoelektronska identifikacijska sredstva.

28. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe)

(1) Zavezanec za stranko, ki je pravna oseba, ugotovi in preveri istovetnost stranke ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu v imenu pravne osebe predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(3) Zavezanec lahko ugotovi in preveri istovetnost pravne osebe ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register. Na izpisu iz registra, v katerega je bil opravljen vpogled, zavezanec z zaznamkom navede datum in čas vpogleda ter osebno ime tistega, ki je opravil vpogled. Izpis iz registra zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(4) Druge podatke iz prvega odstavka 137. člena tega zakona, razen podatka o dejanskem lastniku, zavezanec pridobi z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo. Če iz teh listin in dokumentacije ni mogoče dobiti vseh podatkov iz prvega odstavka 137. člena tega zakona, se manjkajoči podatki, razen podatki o dejanskem lastniku, ki se pridobivajo v skladu z določbami tega zakona o ugotavljanju dejanskega lastnika, pridobijo neposredno od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pravne osebe podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo.

(6) Zavezanec mora pri preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prvega in tretjega odstavka tega člena predhodno preveriti naravo registra, iz katerega bo pridobil podatke za preverjanje istovetnosti.

(7) Če je stranka tuja pravna oseba, ki opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji prek svoje podružnice, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost tuje pravne osebe in njene podružnice.

29. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti drugih oseb civilnega prava)

(1) Če je stranka oseba civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona, ki ni fizična ali pravna oseba, zavezanec:

1. ugotovi in preveri istovetnost osebe, pooblaščenca za zastopanje (v nadaljnjem besedilu: zastopnik);

2. pridobi overjeno pisno pooblastilo za zastopanje;

3. pridobi podatke iz 2. in 15. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Zavezanec ugotovi in preveri istovetnost zastopnika iz prejšnjega odstavka in pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument zastopnika ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži zastopnik, oziroma neposredno od njega.

(3) Zavezanec podatke iz 15. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki fizični osebi, ki je član osebe civilnega prava iz prvega odstavka tega člena, pridobi iz overjenega pisnega pooblastila za zastopanje, ki ga zavezancu predloži zastopnik. Če iz tega pooblastila ni mogoče dobiti vseh podatkov iz 15. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od zastopnika.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka in tretji odstavek tega člena lahko zavezanec v primeru, da je njegova stranka skupnost dijakov, učencev ali otrok v vrtcu, ki je del vzgojno-izobraževalnega sistema v Republiki Sloveniji ali prostovoljna skupnost zaposlenih, ki kot blagajna vzajemne pomoči deluje v okviru sindikata posameznega delodajalca, pridobi zgolj pisno pooblastilo za zastopanje.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti osebe iz prvega odstavka tega člena podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin, iz katerih so bili podatki zajeti, lahko pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahteva tudi pisno izjavo zastopnika.

30. člen

(posebni primeri ugotavljanja istovetnosti stranke)

(1) Ob upoštevanju 17. člena tega zakona mora biti istovetnost stranke ugotovljena oziroma preverjena tudi v naslednjih primerih:

1. ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo;

2. ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu.

(2) Pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prejšnjega odstavka koncesionar, ki prireja posebne igre na srečo v igralnici ali igralnem salonu, ali zavezanec, ki opravlja dejavnost oddajanja sefov, pridobi podatke iz 3. in 5. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe 23., 24. in 25. člena tega zakona se lahko istovetnost stranke ob vsakokratnem pristopu k sefu ugotovi in preveri na podlagi elektronske identifikacijske kartice, osebne gesla za dostop in video elektronskega identifikacijskega sredstva oziroma sredstva, ki omogoča identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

(4) Določbe tega člena v zvezi z obveznostjo preverjanja istovetnosti stranke pri pristopu k sefu se nanašajo na vsako fizično osebo, ki dejansko pristopi k sefu, ne glede na to, ali je ta oseba sama stranka pogodbe o sefu ali zgolj zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec takšne osebe, in veljajo le, če je bila ob sklenitvi poslovnega razmerja istovetnost vseh oseb ugotovljena in preverjena v njihovi osebni navzočnosti.

(5) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati sefi in video elektronska identifikacijska sredstva oziroma sredstva, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

31. člen

(posebnosti pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv)

(1) Zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko ugotovijo in preverijo istovetnost banke in druge podobne kreditne institucije ter njihovih zakonitih zastopnikov s skrbnim zbiranjem in presojo razpoložljivih javno dostopnih informacij o banki ali drugi podobni kreditni instituciji, pri čemer se:

1. ne glede na 28. člen tega zakona istovetnost pravne osebe ugotovi z uporabo virov, ki so običajni v mednarodnih bančnih razmerjih,

2. ne glede na 23. in 25. člen tega zakona istovetnost njenih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv ugotovi na način, kot je to običajno v mednarodnih medbančnih razmerjih.

(2) Zavezanec iz prejšnjega odstavka pridobi podatke v obsegu, kot je določeno v petem odstavku 60. člena tega zakona.

(3) Ta člen se ne uporablja za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, kadar ima banka oziroma druga podobna kreditna institucija sedež v visoko tvegani tretji državi iz petega odstavka 50. člena tega zakona.

32. člen

(hramba kopij uradnih osebnih dokumentov v elektronski obliki)

Ne glede na določbe drugih zakonov lahko zavezanci, ki so kreditne in finančne institucije, kopije uradnih osebnih dokumentov, ki so jih pridobili v okviru izvajanja ukrepov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke po določbah tega zakona, hranijo v elektronski obliki, če je zagotovljeno njihovo varovanje z organizacijskimi, tehničnimi in logično-tehničnimi postopki in ukrepi skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

3.3.2.2 Dejanski lastnik

3.3.2.2.1 Ugotavljanje dejanskega lastnika

33. člen

(pojem)

Dejanski lastnik je vsaka fizična oseba, ki je končni lastnik stranke ali jo nadzira ali kako drugače obvladuje, ali fizična oseba, v imenu katere se izvaja transakcija.

34. člen

(obveznost ugotavljanja dejanskega lastnika)

(1) Zavezanci iz 4. člena tega zakona izvedejo ukrep ugotavljanja dejanskega lastnika stranke kot sestavni del pregleda stranke iz 16. člena tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Poslovni subjekt ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Podatke in dokumentacijo, pridobljeno v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, zavezanci iz 4. člena tega zakona in poslovni subjekt hranijo v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

35. člen

(dejanski lastnik gospodarskega subjekta)

(1) Po tem zakonu se kot dejanski lastnik gospodarskega subjekta šteje:

1. vsaka fizična oseba, ki:

– je posredno ali neposredno imetnik zadostnega poslovnega deleža, delnic, glasovalnih oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju gospodarskega subjekta, ali

– je posredno ali neposredno udeležena v kapitalu gospodarskega subjekta z zadostnim deležem ali

– ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta;

2. vsaka fizična oseba, ki gospodarskemu subjektu posredno zagotovi ali zagotavlja sredstva in ima na tej podlagi možnost nadzorovati, usmerjati ali drugače bistveno vplivati na odločitve posloводства gospodarskega subjekta pri odločanju o financiranju in poslovanju.

(2) Pokazatelj neposrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu fizična oseba ali fizične osebe iz prve in druge alineje 1. točke prejšnjega odstavka, je lastništvo več kot 25 odstotkov poslovnega deleža, glasovalnih ali drugih pravic, na podlagi katerih je podana udeležba pri upravljanju pravne osebe, ali lastništvo 25 odstotkov in ene delnice.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja pri ugotavljanju posrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu pravna oseba, ki je pod nadzorom:

– ene ali več fizičnih oseb ali

– ene ali več pravnih oseb, ki so pod nadzorom ene ali več istih fizičnih oseb.

(4) Fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta ali ki na drug način nadzoruje, usmerja ali bistveno vpliva na odločitve posloводства gospodarskega subjekta iz prvega odstavka tega člena, se lahko med drugim določi na podlagi pogojev, ki jih mora gospodarski subjekt, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb, upoštevati pri pripravi letnega konsolidiranega poročila v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(5) Če po določbah tega člena ni ugotovljena nobena fizična oseba kot dejanski lastnik – ob pogoju, da so izvedeni vsi možni ukrepi za ugotovitev dejanskega lastnika in ob pogoju, da ne obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma v zvezi s transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi – se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje ena ali več oseb, ki zasedajo položaj poslovodstva.

(6) Če obstaja dvom, da je po določbah tega člena ugotovljena fizična oseba dejanski lastnik, se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje ena ali več oseb, ki zasedajo položaj poslovodstva.

36. člen

(dejanski lastnik subjekta, ki nima poslovnih deležev, in dejanski lastnik ustanove)

(1) Kot dejanski lastnik društva, zavoda, politične stranke, sindikata, verske skupnosti ali drugega poslovnega subjekta, v katerem ni možna udeležba pri upravljanju na podlagi poslovnega deleža, delnice ali udeležbe v kapitalu, se v tem zakonu šteje vsaka fizična oseba, ki zastopa takšen subjekt.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se kot dejanski lastnik ustanove v tem zakonu šteje vsaka fizična oseba, ki je:

1. ustanovitelj ustanove, če ima na podlagi akta o ustanovitvi ustanove ali pravil ustanove obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev ustanove,
2. skrbnik ustanove, kot ga določa zakon, ki ureja ustanove,
3. zastopnik ustanove, če za dejanskega lastnika ni mogoče šteti ustanovitelja ustanove.

37. člen

(dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava)

(1) Kot dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, se v tem zakonu šteje:

- a) vsaka fizična oseba, ki je:
 - ustanovitelj tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,
 - skrbnik premoženja tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,
 - prejemnik koristi od premoženja, ki se upravlja, pod pogojem, da so bodoči upravičenci že določeni ali določljivi,
 - morebitni zaščitnik, ki je imenovan za zastopanje in zaščito interesov prejemnikov koristi premoženja;
- b) kategorija oseb, v interesu katerih je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, če je treba posameznike, ki bodo prejemniki koristi tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, še določiti;
- c) vsaka druga fizična oseba, ki kako drugače posredno ali neposredno obvladuje premoženje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(2) Podatke in dokumentacijo o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava na podlagi prejšnjega odstavka, zavezanec hrani v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

3.3.2.2.2 Posebni primeri ugotavljanja dejanskega lastnika

38. člen

(dejanski lastnik samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

Šteje se, da je dejanski lastnik stranke, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje dejavnosti stranke, in je hkrati njen edini zastopnik, če pri izvajanju pregleda stranke ni ugotovljeno drugače.

39. člen

(dejanski lastnik enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo)

Šteje se, da je dejanski lastnik stranke, ki je enoosebna družba z omejeno odgovornostjo, fizična oseba, ki je edini družbenik te stranke, če je hkrati tudi njen edini zastopnik, v kolikor pri izvajanju pregleda stranke ni ugotovljeno drugače.

40. člen

(izjema v zvezi z neposrednimi in posrednimi proračunskimi uporabniki)

Šteje se, da je dejanski lastnik neposrednega ali posrednega proračunskega uporabnika fizična oseba, ki takšen subjekt zastopa.

3.3.2.2.3 Obveznost poslovnih subjektov

41. člen

(obveznost poslovnih subjektov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Poslovni subjekti iz 35. in 36. člena tega zakona, vpisani v Poslovni register Slovenije, morajo ugotoviti podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih na način, kot je določeno v 35. in 36. členu tega zakona.

(2) Poslovni subjekti iz 37. člena tega zakona morajo v skladu s 37. členom tega zakona ugotoviti podatke o svojem dejanskem lastniku, kadar iz njihovega poslovanja nastanejo davčne obveznosti v Republiki Sloveniji.

(3) Poslovni subjekti iz prejšnjih odstavkov vzpostavijo in upravljujejo natančno evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih, ki se posodablja ob vsaki spremembi podatkov. Vsebina evidence je predpisana v šestnajstem odstavku 137. člena tega zakona.

(4) Podatke o svojih dejanskih lastnikih poslovni subjekti iz prvega in drugega odstavka tega člena hranijo pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika po tem zakonu.

(5) V primeru prenehanja poslovnega subjekta iz prvega in drugega odstavka tega člena mora sodišče oziroma organ, ki vodi postopek prenehanja ali statusno spremembo poslovnega subjekta brez znanega naslednika, pred prenehanjem poslovnega subjekta odrediti, da bo zagotovljena hramba podatkov o dejanskih lastnikih v roku iz prejšnjega odstavka.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so:

- samostojni podjetniki posamezniki,
- posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost,
- enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo ter
- neposredni in posredni proračunski uporabniki.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

42. člen

(posredovanje podatkov)

Poslovni subjekti iz prejšnjega člena brez odlašanja posredujejo podatke o svojih dejanskih lastnikih na zahtevo:

- zavezancev iz 4. člena tega zakona, kadar jih zahtevajo v zvezi z izvajanjem ukrepov pregleda stranke v skladu s tem zakonom, ali
- organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzornih organov iz 139. člena tega zakona.

3.3.2.2.4 Obveznost zavezancev

43. člen

(pridobivanje podatkov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Zavezanec ugotovi dejanskega lastnika stranke, tako da pridobi podatke iz 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona. Glede na tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je izpostavljen pri poslovanju s posamezno stranko, zavezanec pridobljene podatke preveri in tako meri, da pozna lastniško in nadzorno sestavo stranke ter je prepričan, da ve, kdo so dejanski lastniki stranke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zavezanec ne pridobi podatkov o dejanskem lastniku stranke, če je stranka fizična oseba, ki ne opravlja pridobitne dejavnosti.

(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi

mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec pridobi z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Lahko jih pridobi tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register ter z neposrednim vpogledom v register dejanskih lastnikov, pri čemer se ne sme izključno zanašati na podatke, vpisane v register dejanskih lastnikov.

(5) Če iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra ni mogoče pridobiti vseh podatkov o dejanskem lastniku stranke, zavezanec pridobi manjkajoče podatke z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo, ki ji jih predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(6) Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti na način, opisan v tem členu, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali njegovega pooblaščenca, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke. Enako ravna zavezanec, če sicer pridobi vse podatke o dejanskem lastniku, vendar jih pridobi le v registru dejanskih lastnikov.

(7) Če zavezanec pri ugotavljanju dejanskega lastnika stranke podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

3.3.2.2.5 Register dejanskih lastnikov

44. člen

(register dejanskih lastnikov)

(1) Register dejanskih lastnikov (v nadaljnjem besedilu: register), v katerem se zbirajo natančni in posodobljeni podatki o dejanskih lastnikih, se vzpostavi z namenom zagotavljanja transparentnosti lastniških struktur poslovnih subjektov in s tem onemogočanja zlorab poslovnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma. Z vzpostavitvijo registra se zavezancem omogoči dostop do relevantnih podatkov za potrebe izvajanja ukrepa pregleda stranke ter organom odkrivanja in pregona, sodiščem in nadzornim organom iz 139. člena tega zakona za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Register vzdržuje in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: upravljavec registra).

(3) Poslovni subjekti iz 35., 36. in 37. člena tega zakona, razen:

- samostojni podjetniki posamezniki,
- posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost,
- enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo ter
- neposredni in posredni proračunski uporabniki

so dolžni v register vpisati podatke o svojem dejanskem lastniku in njihove spremembe v roku osmih dni od vpisa poslovnega subjekta v Poslovni register Slovenije ali davčni register, če niso vpisani v Poslovni register Slovenije, oziroma v roku osmih dni od nastanka spremembe podatkov.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(5) Za pravilnost vpisanih podatkov so odgovorni poslovni subjekti.

45. člen

(vpis podatkov)

(1) V register se vpišejo naslednji podatki:

a) podatki o poslovnem subjektu:

- firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka, datum vpisa in izbrisa poslovnega subjekta – za poslovne subjekte, vpisane v Poslovni register Slovenije,
- firma, naslov, sedež, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz davčnega registra – za poslovne subjekte, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije;

b) podatki o dejanskem lastniku: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, davčna številka, državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra;

c) v primeru iz točke b) prvega odstavka 37. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(2) Upravljavca register vzdržuje in upravlja tako, da:

– se poleg zadnjega stanja podatkov o dejanskih lastnikih ohranjajo tudi vsi pretekli vpisi, spremembe podatkov in izbrisi po času nastanka in vrstah dogodkov,

– so podatki v registru dostopni še pet let po izbrisu poslovnega subjekta iz poslovnega registra oziroma iz davčnega registra in

– so ne glede na prejšnjo alineo podatki v registru za organe odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorne organe iz 139. člena tega zakona trajno dostopni.

(3) Vpis se izvede prek spletnega portala upravljavca registra.

(4) Podatki o poslovnih subjektih se ob vpisu v register na podlagi matične številke samodejno pridobijo iz Poslovnega registra Slovenije, podatki o poslovnih subjektih, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, se pridobijo z uporabo davčne številke iz davčnega registra. Spremembe podatkov o poslovnih subjektih upravljavca registra pridobiva samodejno iz Poslovnega registra Slovenije oziroma davčnega registra.

(5) Osebnih podatki o dejanskem lastniku se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz Centralnega registra prebivalstva. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah upravljavca pridobiva iz Centralnega registra prebivalstva samodejno z uporabo davčne številke.

(6) Osebnih podatki o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva, se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz davčnega registra. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah, ki se vodijo v registru dejanskih lastnikov in niso vpisane v Centralni register prebivalstva, upravljavca pridobiva iz davčnega registra samodejno z uporabo davčne številke.

(7) Osebnih podatke in spremembe osebnih podatkov o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva niti v davčni register, poslovni subjekt v register vnese sam.

(8) Minister, pristojen za gospodarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, s pravilnikom podrobneje določi način vpisa podatkov, ki se vpišejo v register, šifrant o načinu nadzora dejanskega lastnika nad poslovnim subjektom, način posredovanja javnih podatkov v svetovni splet ter način vzdrževanja in upravljanja ter tehnične zahteve za vzpostavitev registra.

46. člen

(dostop do podatkov o dejanskih lastnikih)

(1) Podatki o osebnem imenu, stalnem in začasnem bivališču, o višini lastniškega deleža ali obliki nadzora dejanskih lastnikov ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra so javni in brezplačno dostopni na spletni strani upravljavca registra. Namen javnosti podatkov je v zagotavljanju višje ravni pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij, varnosti pravnega prometa, integritete poslovnega okolja ter preglednosti poslovnih razmerij posameznikov s poslovnimi subjekti, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu.

(2) Nihče, razen zavezanci iz 4. člena tega zakona in organi odkrivanja in pregona, sodišča in nadzorni organi iz 139. člena tega zakona, nima pravice dostopa do podatkov iz registra na način, ki bi omogočal ugotovitev, ali je določena oseba dejanski lastnik poslovnega subjekta in dejanski lastnik katerega subjekta je.

(3) Zavezanci iz 4. člena tega zakona imajo neposreden elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, ko izvajajo pregled stranke po določbah tega zakona. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se zavezancem iz 4. člena tega zakona omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena in naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(4) Organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorni organi iz 139. člena tega zakona imajo brezplačen neposreden elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, ko izvajajo pooblastila in naloge v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se navedenim subjektom iz tega odstavka omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena in datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena ter naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(5) Zavezancu iz 4. člena tega zakona za dostop do podatkov iz registra upravljavec registra lahko zaračuna stroške v skladu s tarifo. Tarifo določi upravljavec registra v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(6) Ne glede na prejšnje odstavke imajo državni organi neposreden brezplačen elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, kadar odločajo o pravicah subjektov, ki imajo finančne posledice za državni proračun. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se državnim organom omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena in naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

47. člen

(dostop do podatkov o dejanskih lastnikih na podlagi upravičenega interesa)

(1) Osebe ali organizacije, ki izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, imajo poleg pravice dostopa do podatkov iz prvega odstavka prejšnjega člena tudi pravico dostopa do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov.

(2) Osebe ali organizacije iz prejšnjega odstavka zahtevo za dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov vložijo pri uradu. V zahtevi mora biti določeno navedeno, v zvezi s katerim dejanskim lastnikom zahtevajo dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu. Podana mora biti tudi utemeljitev, iz katere izhaja upravičenost njihovega interesa v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, ki mora biti v skladu z javnim interesom.

(3) Upravičen interes iz prejšnjega odstavka je podan, kadar seznanitev z zahtevanimi podatki vpliva na varovanje neposredne, na zakon ali drug predpis oprte koristi ali pravice te osebe ali organizacije, ali na njen pravni položaj.

(4) Postopek na podlagi zahteve iz drugega odstavka tega člena vodi in v njem odloča urad po prostem preudarku z namenom zagotavljanja podatkov o dejanskih lastnikih, ki bi sicer ostali skriti, osebam in organizacijam v primeru njihovega izkazanega upravičenega interesa, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Zoper odločbo urada iz prejšnjega odstavka pritožba ni dovoljena, temveč je dovoljen upravni spor.

3.3.2.3 Pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov po tem zakonu

48. člen

(nabor podatkov)

(1) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 4., 5. in 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 2. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 3., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(4) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 4. in 5. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 18. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

3.3.2.4 Spremljanje poslovnih aktivnosti

49. člen

(skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti)

(1) Zavezanec skrbno spremlja poslovne aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri njem, s čimer se zagotovi poznavanje stranke, vključno z izvorom sredstev, s katerimi ta posluje. Spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, vključuje:

– preverjanje skladnosti strankinega poslovanja s predvideno naravo in namenom poslovnega razmerja, ki ga je stranka sklenila pri zavezancu;

– spremljanje in preverjanje skladnosti strankinega poslovanja z njenim običajnim obsegom poslovanja;

– preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(2) Za stranko, ki je pravna oseba, preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov iz prejšnjega odstavka obsega:

1. preverjanje podatkov o firmi, naslovu in sedežu pravne osebe;
2. preverjanje podatkov o osebnem imenu in stalnem ali začasnem prebivališču zakonitega zastopnika pravne osebe;
3. preverjanje podatkov o dejanskem lastniku pravne osebe;
4. preverjanje veljavnosti pooblastila iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona;
5. ugotavljanje, ali je zakoniti zastopnik ali pooblaščenec ali dejanski lastnik pravne osebe postala politično izpostavljena oseba v času trajanja poslovnega razmerja.

(3) Če opravlja transakcije iz prvega odstavka 17. člena tega zakona v imenu in za račun tuje pravne osebe njena podružnica, zavezanec v okviru preverjanja in posodabljanja pridobljenih listin o stranki poleg podatkov iz prejšnjega odstavka pridobi tudi:

1. podatke o naslovu in sedežu podružnice tuje pravne osebe;
2. podatke o osebnem imenu in stalnem prebivališču zakonitega zastopnika podružnice tuje pravne osebe.

(4) Zavezanec zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka tega člena prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko. To tveganje zavezanec določi na podlagi 13. člena tega zakona ob upoštevanju 9. člena tega zakona. Ne glede na navedeno mora zavezanec zagotoviti, da se pridobljene listine in podatki o stranki posodobijo najmanj po preteku petih let od zadnjega pregleda stranke, če je stranka pri zavezancu v zadnjih dvanajstih mesecih izvedla vsaj eno transakcijo.

50. člen

(obravnavanje neobičajnih transakcij)

(1) V zvezi z zapletenimi in neobičajno visokimi transakcijami ali transakcijami, ki imajo neobičajno sestavo ali nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena ali niso v skladu ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, zavezanec:

- preuči ozadje in namen teh transakcij, vključno z izvorom premoženja in sredstev, in sicer v takšni meri, kot je glede na okoliščine to mogoče, in
- zabeleži in hrani svoje ugotovitve.

(2) Če zavezanec oceni, da neobičajna transakcija predstavlja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, uporabi enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

(3) Pri obravnavanju neobičajnih transakcij mora zavezanec posebno skrbnost nameniti strankam, poslovnim razmerjem ali transakcijam, ki so povezane z državami:

1. ki so uvrščene na seznam visoko tveganih tretjih držav s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali
2. pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec v primerih iz 1. točke prejšnjega odstavka obvezno uporabi ukrepe poglobljenega pregleda stranke iz 59. člena tega zakona.

(5) Za namene 1. točke tretjega odstavka tega člena zavezanec upošteva delegiran akt, ki ga v skladu z 10. členom Direktive 2015/849/EU sprejme Evropska komisija in v katerem so opredeljene visoko tvegane tretje države, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma. Informacijo o teh državah urad objavi tudi na svojih spletnih straneh.

(6) Seznam držav iz 2. točke tretjega odstavka tega člena izdela urad, pri čemer upošteva tudi podatke pristojnih mednarodnih organizacij. Informacijo o teh državah urad objavi na svojih spletnih straneh.

3.3.3 Pregled stranke prek tretjih oseb

51. člen

(prepustitev pregleda stranke tretji osebi)

(1) Zavezanec lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, izvajanje ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona pri sklepanju poslovnega razmerja zaupa tretji osebi.

(2) Zavezanec predhodno preveri, ali tretja oseba, ki ji bo zaupala izvedbo pregleda stranke, izpolnjuje vse pogoje, predpisane v tem zakonu.

(3) Pregleda stranke, ki ga je za zavezanca opravila tretja oseba, ne sme sprejeti za ustreznega, če je tretja oseba v okviru tega pregleda istovetnost stranke ugotovila in preverila brez njene navzočnosti.

(4) Zavezanec, ki zaupa pregled stranke tretji osebi, se s tem ne razbremeni odgovornosti za pravilno izvedbo pregleda stranke po tem zakonu.

52. člen

(tretje osebe)

(1) Tretje osebe iz prejšnjega člena so lahko:

1. zavezanci iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. in 14. točke 4. člena tega zakona;
2. podružnica borznoposredniške družbe, ustanovljena v državi članici;
3. investicijsko podjetje države članice in njegove podružnice, ustanovljene v državi članici;
4. podružnice investicijskih podjetij tretjih držav, ustanovljene v drugih državah članicah;
5. podružnica družbe za upravljanje, ustanovljena v državi članici;
6. družba za upravljanje države članice in njene podružnice, ustanovljene v državah članicah;
7. podružnica upravljalca alternativnih investicijskih skladov, ustanovljena v drugi državi članici;
8. upravljavalec alternativnih investicijskih skladov države članice in njegove podružnice, ustanovljene v državah članicah;
9. podružnice upravljalcev alternativnih investicijskih skladov tretjih držav, ustanovljene v državah članicah.

(2) Tretja oseba je lahko tudi banka, družba za upravljanje, investicijsko podjetje ali zavarovalnica s sedežem v tretji državi, in sicer pod pogojem, da:

– je zavezana k izvajanju enakih ali enakovrednih določb o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določene v tem zakonu, in

– je glede izvajanja teh zahtev tudi nadzorovana v skladu z določbami, ki so enake ali enakovredne določbam tega zakona.

(3) Zavezanci ob upoštevanju informacij, ki jih pridobijo od urada, preverijo, ali so pogoji iz prejšnjega odstavka izpolnjeni.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot tretja oseba šteje tudi konzularno predstavništvo Republike Slovenije v drugi državi članici ali tretji državi.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot tretja oseba šteje tudi notar s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ali tretji državi, v kateri je zavezan k izvajanju enakih ali enakovrednih določb o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določene v tem zakonu, ter je glede izvajanja teh zahtev tudi nadzorovan v skladu z določbami, ki so enake ali enakovredne določbam tega zakona.

(6) Ne glede na druge določbe tega člena kot tretja oseba v nobenem primeru ne more nastopati navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

(7) Kot tretje osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena se ne štejejo:

– zunanji izvajalci in zastopniki zavezancev,

– osebe, ustanovljene v tretjih državah, ki so uvrščene na seznam visoko tveganih tretjih držav iz 1. točke tretjega odstavka 50. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec zaupa izvedbo pregleda stranke tretjim osebam, ki so podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ustanovljene v visoko tveganih tretjih državah ali državah, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja in financiranja terorizma, in sicer pod pogojem:

– da ima ustanovitelj podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sedež v državi članici in

– da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v celoti izvajajo politike in postopke skupine, ki so enake ali enakovredne določbam 71. člena, 72. člena in 75. člena tega zakona.

53. člen

(izjeme v zvezi s strankami)

Ne glede na prvi odstavek 51. člena tega zakona zavezanec ne more zaupati izvedbe pregleda stranke tretji osebi, kadar je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

54. člen

(pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe)

(1) Tretja oseba, ki v skladu z določbami tega zakona namesto zavezanca opravi pregled stranke, je dolžna zavezancu nemudoma predložiti pridobljene podatke o stranki, ki jih zavezanec potrebuje za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu.

(2) Tretja oseba mora zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predložiti tudi kopije listin in druge dokumentacije, na podlagi katerih je opravila pregled stranke in pridobila zahtevane podatke o stranki. Pridobljene kopije listin in dokumentacije zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(3) Tretja oseba po posredovanju podatkov, kopij listin in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena zavezancu ne sme hraniti podatkov, listin in dokumentacije o stranki, ki jih je pridobila v okviru pregleda stranke.

(4) Če zavezanec presodi, da obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti opravljenega pregleda stranke oziroma identifikacijske dokumentacije ali o resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, mora pregled opraviti sam.

(5) Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja, če:

1. je pregled stranke opravila oseba, ki ni tretja oseba v skladu s 52. členom tega zakona;
2. če je tretja oseba, ki ji je zavezanec zaupal pregled stranke, ugotovila in preverila istovetnost stranke brez njene navzočnosti;
3. od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni dobil podatkov iz prvega odstavka tega člena;
4. obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti izvedenega pregleda stranke ali resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, zavezanec pa ne opravi pregleda stranke sam.

55. člen

(tretje osebe in program skupine)

Zavezanec lahko v okviru svoje politike skupine zaupa izvajanje ukrepov pregleda stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona tretji osebi, ki je del te skupine, in sicer pod pogojem:

1. da ta skupina izvaja ukrepe pregleda stranke in upošteva obveznosti glede hrambe podatkov ter ima uveljavljene ustrezne programe proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona ali drugim predpisom in
2. da izvajanje obveznosti iz prejšnje točke na ravni skupine nadzorujejo nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ali pristojni nadzorni organi držav članice ali tretje države.

3.3.4 Posebni obliki pregleda stranke

56. člen

(splošno)

Pregled stranke se opravi v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona, v nekaterih primerih, ki jih določa ta zakon, pa se omogočajo poenostavljeni ukrepi ali pa se zahtevajo posebno strogi ukrepi za poznavanje in preverjanje strank. Posebni obliki pregleda stranke sta:

1. poenostavljeni pregled stranke;
2. poglobljeni pregled stranke.

3.3.4.1 Poenostavljeni pregled stranke

57. člen

(splošno)

(1) Zavezanec lahko v primerih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona opravi poenostavljeni pregled stranke, če v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Pri odločitvi, ali bo opravljen poenostavljeni pregled stranke, zavezanec lahko upošteva tudi, ali je ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena tega zakona in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko upošteva dejavnike neznatnega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o kriterijih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

(6) Revizijska družba ali samostojni revizor pri sklenitvi poslovnega razmerja obveznega revidiranja zaradi zahtev zakona, ki ureja poslovanje stranke, lahko opravi poenostavljeni pregled stranke, razen če v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Zavezanec v zadostni meri spremlja poslovne aktivnosti stranke in transakcije, da lahko prepozna neobičajne in sumljive transakcije. Poenostavljeni pregled stranke ni dovoljen, kadar v zvezi s stranko, transakcijo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

58. člen

(izvajanje poenostavljenega pregleda stranke)

(1) Pri poenostavljenem pregledu stranke iz prvega odstavka prejšnjega člena se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke izvaja v skladu z določbami od 23. do 31. člena tega zakona, podatki pa se pridobijo v obsegu, kot je določeno v tem členu.

(2) Ugotavljanje dejanskega lastnika stranke se izvaja v skladu z določbami od 33. do 40. člena tega zakona.

(3) Pridobivanje podatkov o namenu, predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov se izvaja v obsegu, kot je določeno v tem členu.

(4) Redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, se izvaja v skladu z določbami 49. člena tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja ter preverjanju in posodabljanju podatkov v okviru spremljanja poslovnih aktivnosti:

– firmo, naslov in sedež pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje oziroma za katerega se sklepa poslovno razmerje,

– osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, sklene poslovno razmerje in

– namen in predvideno naravo poslovnega razmerja, razen če se da o namenu in naravi sklepati iz sklenjenega poslovnega razmerja, ter datum sklenitve poslovnega razmerja;

2. pri izvajanju transakcije iz 2. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona:

– firmo, naslov in sedež pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katerega se opravi transakcija,

– osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije,

– znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija,

– način izvedbe transakcije in državo, v katero je izvršena transakcija, in

– namen transakcije, razen če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije, ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča, če obstaja, oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena.

(6) Zavezanec pridobi podatke iz prejšnjega odstavka z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu posreduje stranka, oziroma z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register.

(7) Če vseh zahtevanih podatkov ni mogoče dobiti na način, določen v prejšnjem odstavku, zavezanec pridobi manjkajoče podatke iz originalnih ali overjenih listin in druge poslovne dokumentacije, ki mu jih posreduje stranka. Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni

mogoče dobiti niti na ta način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(8) Dokumentacija iz šestega in sedmega odstavka tega člena ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(9) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja:

– osebno ime, naslov stalnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO osebe, ki sklene poslovno razmerje oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje,

– osebno ime, naslov stalnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki skleneta poslovno razmerje, in

– namen in predvideno naravo poslovnega razmerja, razen če se da o namenu in naravi sklepati iz sklenjenega poslovnega razmerja, ter datum sklenitve poslovnega razmerja;

2. pri izvajanju transakcije iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona in 18. člena tega zakona:

– osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO osebe, ki opravlja transakcijo,

– osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije,

– način izvedbe transakcije,

– znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija, ter način izvedbe transakcije in

– namen transakcije, razen če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije, ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in državo, v katero je izvršena transakcija.

3.3.4.2 Poglobljeni pregled stranke

59. člen

(splošno)

(1) Poglobljeni pregled stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona vključuje dodatne ukrepe, ki jih ta zakon določa za naslednje primere:

1. sklepanje kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi;

2. sklepanje poslovnega razmerja ali izvajanje transakcije iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona s stranko, ki je politično izpostavljena oseba iz 61. člena tega zakona;

3. kadar so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastniki upravičenca politično izpostavljene osebe iz 62. člena tega zakona;

4. kadar je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo.

(2) Zavezanec mora poglobljeni pregled stranke opraviti v vseh primerih iz prejšnjega odstavka in:

1. kadar v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, država ali geografsko področje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma;

2. kadar je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena tega zakona in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, upošteva dejavnike povečanega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o dejavnih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

60. člen

(kontokorentna bančna razmerja s kreditnimi institucijami tretjih držav)

(1) Pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke izvede ukrepe iz prvega odstavka 16. člena tega zakona ter dodatno pridobi naslednje podatke, informacije in dokumentacijo:

1. datum izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ter naziv in sedež pristojnega organa tretje države, ki je izdal dovoljenje;

2. opis izvajanja internih postopkov, ki se nanašajo na odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti postopkov pregleda stranke, ugotavljanja dejanskih lastnikov, sporočanja podatkov o sumljivih transakcijah in strankah pristojnim organom, vodenja evidenc, notranje kontrole in drugih postopkov, ki jih je banka oziroma druga podobna kreditna institucija sprejela v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja ter financiranjem terorizma;

3. opis sistemske ureditve na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, ki velja v tretji državi, v kateri ima sedež oziroma je registrirana banka oziroma druga podobna kreditna institucija;

4. pisno izjavo, da banka oziroma druga podobna kreditna institucija ne posluje kot navidezna banka;

5. pisno izjavo, da banka oziroma druga podobna kreditna institucija z navideznimi bankami nima vzpostavljenih poslovnih razmerij oziroma jih z njimi ne sklepa oziroma ne izvaja transakcij;

6. pisno izjavo, da je banka ali druga podobna kreditna institucija v državi, v kateri ima sedež oziroma je registrirana, pod upravnim nadzorom ter je v skladu z zakonodajo te države zavezana k upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Zaposleni pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prvega odstavka tega člena in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, mora pred to sklenitvijo pridobiti pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec dobi z vpogledom v javne ali druge dostopne evidence podatkov oziroma z vpogledom v listine in poslovno dokumentacijo, katere ji pošlje banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi.

(4) Izvajanje ukrepov iz prejšnjih odstavkov zavezanec dokumentira.

(5) Zavezanec ne sme skleniti ali nadaljevati kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, če:

1. predhodno ni pridobila podatkov iz 1., 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena;

2. zaposleni pri zavezancu za sklenitev kontokorentnega razmerja predhodno ni pridobil pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe;

3. banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi nima vzpostavljenega sistema za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ali v skladu z zakonodajo tretje države, v kateri ima sedež oziroma je registrirana, ni zavezana k upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

4. banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi posluje kot navidezna banka oziroma sklepa korespondenčna ali druga poslovna razmerja in opravlja transakcije z navideznimi bankami.

61. člen

(politično izpostavljene osebe)

(1) Zavezanec mora vzpostaviti ustrezen sistem upravljanja s tveganji, ki vključuje tudi postopek, s katerim ugotavlja, ali je stranka oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec politično izpostavljena oseba. Ta postopek, ki temelji na oceni tveganja iz 13. člena tega zakona, določi v svojem notranjem aktu ob upoštevanju smernic pristojnega nadzornega organa iz 139. člena tega zakona. Politična izpostavljenost se ugotavlja tudi za dejanske lastnike stranke.

(2) Politično izpostavljena oseba iz prejšnjega odstavka je vsaka fizična oseba, ki deluje ali je v zadnjem letu delovala na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi, vključno z njenimi ožjimi družinskimi člani in ožjimi sodelavci.

(3) Fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju, so:

a) voditelji držav, predsedniki vlad, ministri in njihovi namestniki oziroma pomočniki;

b) izvoljeni predstavniki zakonodajnih teles;

c) člani vodstvenih organov političnih strank;

d) člani vrhovnih in ustavnih sodišč ter drugih sodnih organov na visoki ravni, zoper odločitve katerih, razen v izjemnih primerih, ni mogoče uporabiti rednih ali izrednih pravnih sredstev;

e) člani računskih sodišč in svetov centralnih bank;

f) vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov ter predstavništev mednarodnih organizacij, njihovi namestniki in visoki častniki oboroženih sil;

g) člani upravnih ali nadzornih organov podjetij, ki so v večinski lasti države;

h) predstojniki organov mednarodnih organizacij (kot so na primer predsedniki, generalni sekretarji, direktorji, sodniki), njihovi namestniki in člani vodstvenih organov ali nosilci enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah.

(4) Ožji družinski člani osebe iz drugega odstavka tega člena so: zakonec ali zunajzakonski partner, starši ter otroci in njihovi zakonci ali zunajzakonski partnerji.

(5) Ožji sodelavci osebe iz drugega odstavka tega člena so vse fizične osebe, za katere je znano, da so skupaj dejanski lastniki ali da imajo kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo. Ožji sodelavec je tudi fizična oseba, ki je edini dejanski lastnik poslovnega subjekta ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, za katerega je znano, da je bil ustanovljen v dejansko korist politično izpostavljene osebe.

(6) Če je stranka, ki sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcijo, oziroma če je stranka, za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcija, oziroma njen zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali dejanski lastnik politično izpostavljena oseba, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona sprejme še naslednje:

1. pridobi podatke o njenem premoženjskem stanju ter podatke o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, in sicer iz listin in druge dokumentacije, ki jih zavezancu predloži stranka; če teh podatkov ni mogoče dobiti na opisani način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave stranke;

2. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva;

3. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja politično izpostavljena oseba.

(7) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec nadaljuje z izvajanjem ustreznih ukrepov še 12 mesecev. Po tem obdobju ponovno oceni nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler ne ugotovi, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več.

62. člen

(politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje)

(1) Zavezanec vzpostavi ustrezne ukrepe, s katerimi ugotavlja, ali so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastnik upravičencev politično izpostavljene osebe. Navedeni ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolnega ali delnega prenosa police. V primeru ugotovljenega povečanega tveganja zavezanec poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona sprejme še naslednja dodatna ukrepa:

1. pred izplačilom police o tem obvesti nadrejeno odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva;

2. posebej skrbno pregleda poslovno razmerje, sklenjeno z imetnikom police, in v primeru razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma uradu posreduje sporočilo o sumljivih transakcijah v skladu z 69. členom tega zakona.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se izvajajo tudi za ožje družinske člane in ožje sodelavce iz četrtega in petega odstavka prejšnjega člena.

(3) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec nadaljuje z izvajanjem ustreznih ukrepov še 12 mesecev. Po tem obdobju ponovno oceni nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler ne ugotovi, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več.

63. člen

(pregled strank iz visoko tveganih tretjih držav)

(1) Kadar je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo iz petega odstavka 50. člena tega zakona, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona izvede najmanj še naslednje ukrepe:

1. pridobi dodatne podatke o dejavnosti stranke in pogosteje posodablja podatke o istovetnosti stranke in njenem dejanskem lastniku,

2. pridobi dodatne podatke o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja in podatke o razlogih nameravane ali izvršene transakcije,

3. pridobi podatke o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije,

4. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki prihaja iz visoko tvegane tretje države, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva,

5. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja oseba iz visoko tvegane tretje države.

(2) Zavezancu ni treba izvajati dodatnih ukrepov iz prejšnjega odstavka, kadar je stranka podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti družbe s sedežem v Evropski uniji, ustanovljena v visoko tvegani tretji državi, če ta podružnica ali hčerinska družba v celoti izvaja politike in postopke skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona. V teh primerih zavezanec obseg ukrepov prilagodi oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 13. člena tega zakona.

3.3.5 Omejitve pri poslovanju s strankami

64. člen

(prepoved uporabe anonimnih produktov)

Zavezanec strankam ne sme odpirati, izdajati ali zanje voditi anonimnih računov, hranilnih knjižic na geslo ali prinesitelja oziroma drugih produktov, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke.

65. člen

(prepoved sklepanja poslovnega razmerja)

Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcij iz 17. in 18. člena tega zakona, če stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra ali trgovalnih računov in se ga ne da ugotoviti na podlagi druge poslovne dokumentacije.

66. člen

(prepoved poslovanja z navideznimi bankami)

Zavezanec ne sme sklepati ali nadaljevati korespondenčnih ali kontokorentnih odnosov z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali drugo podobno kreditno ali finančno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam.

67. člen

(omejitev gotovinskega poslovanja)

(1) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve v Republiki Sloveniji, od stranke ali nekoga tretjega pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve ne smejo sprejeti plačila v gotovini, če to plačilo presega vrednost 5.000 eurov.

(2) Omejitev sprejemanja gotovinskih plačil iz prejšnjega odstavka velja tudi, če se plačilo za prodano blago ali opravljeno storitev opravi v več med seboj povezanih gotovinskih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov.

(3) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitev, plačilo iz prvega in drugega odstavka tega člena od stranke ali nekoga tretjega sprejmejo na svoj plačilni račun, če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(4) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo.

3.4 Sporočanje podatkov uradu

68. člen

(obveznost sporočanja gotovinskih transakcij in nakazil v tvegane države ter roki)

(1) Zavezanec mora sporočiti uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki gotovinski transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov, in sicer takoj, ko je opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(2) Zavezanec iz 1., 2., 3., 4. in 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona mora sporočiti uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov in ki je na zahtevo stranke opravljena na račune:

– pravnih in fizičnih oseb v države iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 50. člena tega zakona,

– pravnih in fizičnih oseb s sedežem oziroma stalnim ali začasnim prebivališčem v državah iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 50. člena tega zakona,

in sicer takoj, ko je transakcija opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(3) Sporočilo iz prvega in drugega odstavka tega člena mora biti uradu posredovano po zaščiteni elektronski poti. Če je sporočanje po zaščiteni elektronski poti iz tehničnih razlogov bistveno oteženo ali onemogočeno, se takšno sporočilo lahko izjemoma posreduje uradu zgolj v pisni obliki.

(4) Obveznost sporočanja gotovinskih transakcij iz prvega odstavka in transakcij iz drugega odstavka tega člena ne velja za revizijske družbe, samostojne revizorje ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

(5) Urad na svojih spletnih straneh takoj, najkasneje pa naslednji delovni dan, objavi prejete podatke iz drugega odstavka tega člena. Podatki, ki se objavijo, obsegajo podatke 1., 7. in 8. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona, razen podatkov o osebnem imenu ter naslovu stalnega in začasnega bivališča iz 8. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi pogoje, pod katerimi zavezancu za nekatere stranke uradu ni treba sporočiti podatkov o transakcijah iz prvega odstavka tega člena.

69. člen

(obveznost sporočanja sumljivih transakcij in roki)

(1) Zavezanec mora sporočiti uradu podatke iz prvega odstavka 137. člena tega zakona ter dokumentacijo v zvezi z njimi vedno, kadar v zvezi s transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, in sicer še pred izvedbo transakcije, ter v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se ta opravila. Takšno sporočilo o sumljivi transakciji mora biti uradu posredovano po zaščiteni elektronski poti, izjemoma se lahko posreduje po telefonu, vendar mora biti uradu posredovano tudi po zaščiteni elektronski poti najpozneje naslednji delovni dan.

(2) Če je sporočanje transakcij iz prejšnjega odstavka po zaščiteni elektronski poti iz tehničnih razlogov bistveno oteženo ali onemogočeno, se takšno sporočilo lahko izjemoma posreduje uradu zgolj v pisni obliki.

(3) Obveznost sporočanja transakcij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za nameravano transakcijo, ne glede na to, ali je bila pozneje opravljena ali ne.

(4) Sumljiva transakcija iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je vsaka nameravana ali izvršena transakcija, v zvezi s katero zavezanec ve ali ima razloge za sum, da premoženje ali sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma ali po značilnostih ustrezajo indikatorjem za prepoznavanje sumljivih transakcij iz 85. člena tega zakona, ki napotujejo na razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(5) Revizijske družbe, samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporočijo uradu takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

(6) Če zavezanec v primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zaradi narave transakcije ali ker ta sploh ni bila opravljena ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po opisanem postopku, mora uradu sporočiti podatke takoj, ko je to mogoče, oziroma takoj po zaznavi razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V sporočilu mora obrazložiti razloge, zaradi katerih ni ravnal po opisanem postopku.

70. člen

(način sporočanja)

Podatke iz prvega in drugega odstavka 68. člena tega zakona ter podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka 69. člena tega zakona zavezanec predloži uradu na način, ki ga s pravilnikom predpiše minister, pristojen za finance.

3.5 Izvajanje politike skupine in ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti s sedežem v državah članicah in tretjih državah

71. člen

(obveznost izvajanja politike skupine)

(1) Zavezanci, ki so del skupine, izvajajo politike in postopke te skupine, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, vključno s politikami in postopki varstva podatkov ter izmenjave informacij znotraj skupine za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Politike in postopki skupine iz prejšnjega odstavka se izvajajo v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti zavezanca s sedežem v državah članicah in tretjih državah.

(3) Izmenjava informacij znotraj skupine je dovoljena, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah iz 69. člena tega zakona, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje.

(4) Pred iznosom osebnih podatkov v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec ter da tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

72. člen

(obveznost izvajanja ukrepov v državah članicah)

(1) Zavezanec, ki neposredno opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici ali jo opravlja prek podružnice ali zastopnikov, zagotovi, da podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo te države članice, ki ureja področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzor nad izvajanjem prejšnjega člena izvajajo pristojni nadzorni organi države članice, v kateri zavezanec opravlja svojo poslovno dejavnost prek podružnice, zastopnikov ali neposredno, v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi iz 139. člena tega zakona.

73. člen

(osrednje kontaktne točke)

(1) Banka Slovenije lahko od izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, zahteva, da na območju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko v primerih, kadar izdajatelji elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev:

1. niso podružnice ali hčerinske družbe, ustanovljene na območju Republike Slovenije,
2. je njihov sedež na območju druge države članice in
3. opravljajo posle na območju Republike Slovenije prek mreže več zastopnikov.

(2) Zastopniki iz 3. točke prejšnjega odstavka so fizične ali pravne osebe, ki pri opravljanju poslov, povezanih z izdajo elektronskega denarja ali plačilnih storitev, na podlagi pooblastila o zastopanju delujejo v imenu izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izdajatelji elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev s sedežem na območju druge države članice na lastno pobudo imenujejo osrednjo kontaktno točko na območju Republike Slovenije. O nameri imenovanja osrednje kontaktne točke izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev obvestijo Banko Slovenije.

(4) Osrednje kontaktne točke so lahko fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno bivališče oziroma sedež na območju Republike Slovenije.

(5) Banka Slovenije pridobi o fizičnih in pravnih osebah, ki so osrednje kontaktne točke, podatke iz tretjega odstavka 137. člena tega zakona.

(6) Osrednje kontaktne točke, imenovane na območju Republike Slovenije, v imenu izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev:

1. zagotavljajo, da mreže zastopnikov izvajajo ukrepe preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu,
2. posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo Banki Slovenije ali uradu na njuno zahtevo, kadar izvajata nadzor v skladu z določbami tega zakona,
3. nudijo pomoč pri sodelovanju in usklajevanju nadzora nad mrežo zastopnikov med Banko Slovenije, uradom in pristojnimi nadzornimi organi držav članic, v katerih je sedež izdajateljev

elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev.

(7) Pri določanju pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za imenovanje kontaktne točke, Banka Slovenije upošteva tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

74. člen

(nadzor nad zastopniki)

(1) Če Banka Slovenije pri poslovanju zastopnikov iz prejšnjega člena ugotovi hujše pomanjkljivosti pri izvajanju ukrepov preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, lahko v okviru svojih pristojnosti sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti. Ukrepi so začasni in prenehajo, ko so pomanjkljivosti odpravljene.

(2) Pri sprejemanju ukrepov in odpravljanju pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi nadzornimi organi države članice, v kateri ima družba za izdajo elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev sedež.

75. člen

(obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah)

(1) Zavezanec zagotovi, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, v enakem ali večjem obsegu izvajajo tudi v njegovih podružnicah in hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, in sicer v obsegu, kakršnega dopušča pravo teh tretjih držav.

(2) Če so v tretjih državah iz prejšnjega odstavka minimalni standardi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma manj strogi, kot so predpisani v tem zakonu, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, ki so enakovredni ukrepom, predpisanim v tem zakonu, kolikor to dopušča pravo te tretje države. Ustrezni ukrepi vključujejo tudi ukrepe varstva podatkov.

(3) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvestijo evropske nadzorne organe in pristojne nadzorne organe drugih držav članic, in sicer z namenom, da se uskladijo aktivnosti pri doseganju ustrezne rešitve.

(4) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, zavezanec zagotovi, da podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi sprejmejo in izvajajo ustrezne dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obvladujejo tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo pristojne nadzorne organe iz 139. člena tega zakona.

(5) Če dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka ne zadostujejo, lahko nadzorni organi iz 139. člena tega zakona zavezancu naložijo, da v tretji državi izvede še dodatne ukrepe nadzora, med katerimi so lahko tudi:

1. prepoved sklepanja poslovnih razmerij,
2. prekinitve poslovnega razmerja,
3. prepoved izvajanja transakcij ali
4. prenehanje delovanja v tej tretji državi.

(6) Zavezanci, ki jih nadzorujejo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor, pri sprejemanju in izvajanju ustreznih enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena ter dodatnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena upoštevajo minimalne tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

3.6 Pooblaščenec, usposabljanje in notranja kontrola

3.6.1 Pooblaščenec

76. člen

(določitev pooblaščenca in njegovega namestnika)

(1) Zavezanci morajo za posamezne naloge odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so določene v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi, imenovati pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zavezancem, ki imajo zaposlene manj kakor štiri zaposlene, ni treba določiti pooblaščenca in izvajati notranje kontrole po tem zakonu.

77. člen

(pogoji za pooblaščenca)

(1) Zavezanec mora zagotoviti, da delo pooblaščenca iz prejšnjega člena lahko opravlja izključno oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je zaposlena na delovnem mestu, ki je pri zavezancu sistemizirano na tako visokem položaju, da osebi omogoča hitro, kakovostno in pravočasno izvajanje nalog, predpisanih v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi;

2. da ni bila pravnomočno obsojena ali ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrievanja, izdaje in nepravilne pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti in kazni še ni bila izbrisana;

3. da je ustrezno strokovno usposobljena za naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma ter ima lastnosti in izkušnje, potrebne za opravljanje funkcije pooblaščenca;

4. da dobro pozna naravo poslovanja zavezanca na področjih, ki so izpostavljena tveganju za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Namestnik pooblaščenca mora izpolnjevati pogoje iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka.

78. člen

(dolžnosti pooblaščenca in namestnika pooblaščenca)

(1) Pooblaščenec iz 76. člena tega zakona opravlja zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za vzpostavitev, delovanje in razvoj sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;

2. skrbi za pravilno in pravočasno sporočanje podatkov uradu v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

3. sodeluje pri pripravi in spremembah operativnih postopkov ter pri pripravi določb notranjih aktov zavezanca, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. sodeluje pri izdelavi smernic za opravljanje kontrole v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma;

5. spremlja in koordinira dejavnosti zavezanca na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

6. sodeluje pri vzpostavitvi in razvoju informacijske podpore za izvajanje dejavnosti v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;

7. upravi ali drugemu poslovnemu organu pri zavezancu daje pobude in predloge za izboljšanje sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

8. sodeluje pri pripravi programov strokovnega usposabljanja in izobraževanja zaposlenih pri zavezancu na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Namestnik nadomešča pooblaščenca med njegovo odsotnostjo v celotnem obsegu nalog iz prejšnjega odstavka in opravlja druge naloge po tem zakonu, če je tako določeno z notranjim aktom zavezanca.

79. člen

(dolžnosti zavezanca)

(1) Zavezanec mora za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu pooblaščenca:

1. zagotoviti neomejen dostop do vseh podatkov, informacij in dokumentacije, ki so potrebni za izvajanje teh nalog;

2. priskrbeti ustrezna pooblastila za učinkovito izvajanje nalog iz prvega odstavka prejšnjega člena;

3. izpolniti ustrezne kadrovske, materialne in druge pogoje dela;

4. ponuditi primerne prostorske in tehnične zmogljivosti, ki zagotavljajo ustrezno stopnjo varnosti tajnih podatkov in informacij, s katerimi razpolaga pooblaščenec na podlagi tega zakona;

5. zagotoviti ustrezno informacijsko-tehnično podporo, ki omogoča stalno in varno spremljanje dejavnosti na tem področju;

6. zagotavljati redno strokovno usposabljanje v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma in

7. priskrbeti nadomeščanje med njegovo odsotnostjo.

(2) Notranje organizacijske enote, vključno z upravo ali drugim poslovnim organom pri zavezanec, morajo pooblaščenca zagotoviti pomoč in podporo pri opravljanju nalog po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, ter ga tekoče obveščati o vseh dejstvih, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma. Zavezanec način sodelovanja med svojimi organizacijskimi enotami in pooblaščencom podrobneje uredi z notranjim aktom.

(3) Zavezanec mora zagotoviti osebi, ki ima funkcijo pooblaščenca po tem zakonu, da svoje delo in naloge opravlja kot izključno delovno obveznost s polnim delovnim časom, če je zaradi velikega števila zaposlenih, narave ali obsega poslovanja oziroma drugih upravičenih razlogov trajno povečan obseg nalog preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pooblaščenec iz prejšnjega odstavka opravlja svoje naloge kot samostojen organizacijski del, ki je neposredno odgovoren upravi ali drugemu poslovnemu organu ter je funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavezanca.

(5) Zavezanec sporoči uradu podatke o osebnem imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca ter namestnika pooblaščenca in vsako spremembo teh podatkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od dneva imenovanja oziroma spremembe podatka.

3.6.2 Strokovno usposabljanje

80. člen

(obveznost rednega usposabljanja in izobraževanja)

(1) Zavezanec sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da so zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov. Sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni glede na vrsto in velikost zavezanca ter tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma.

(2) Zavezanec mora skrbeti za redno strokovno usposabljanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

(3) Strokovno usposabljanje in izobraževanja iz prejšnjega odstavka se nanašajo na seznanjanje z določili zakona ter na njegovi podlagi izdanih pravilnikov in notranjih aktov, s strokovno literaturo glede preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, s sezname indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec mora pripraviti program letnega strokovnega usposabljanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma najpozneje do konca marca za tekoče leto.

3.6.3 Notranja kontrola in podzakonski predpisi za izvajanje nekaterih nalog

81. člen

(obveznost redne notranje kontrole)

Zavezanci morajo zagotoviti redno notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

82. člen

(podrobnejši predpisi o pooblaščenca, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, vodenju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih)

Minister, pristojen za finance, s pravilnikom predpiše podrobnejša pravila o pooblaščenca, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, upravljanju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih po tem zakonu pri zavezancih.

IV. POGLAVJE NALOGE IN OBVEZNOSTI ODVETNIKOV, ODVETNIŠKIH DRUŽB IN NOTARJEV

83. člen

(posebnosti v zvezi z odvetniki, odvetniškimi družbami in notarji)

(1) Odvetnik, odvetniška družba ali notar izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po določbah tega zakona le, kadar:

1. pomaga pri načrtovanju ali izvajanju transakcij za stranko v zvezi z:

a) nakupom ali prodajo nepremičnine ali gospodarske družbe,

- b) upravljanjem strankinega denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja,
 - c) odpiranjem ali upravljanjem bančnih računov, hranilnih vlog ali računov za poslovanje z vrednostnimi papirji,
 - d) zbiranjem sredstev, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje gospodarske družbe,
 - e) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem ustanove, sklada, gospodarske družbe ali druge podobne pravno-organizacijske oblike;
2. ali v imenu in za račun stranke izvaja finančno transakcijo ali transakcijo v zvezi z nepremičnino.

(2) Odvetnik, odvetniška družba ali notar vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporoči uradu, in sicer takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

84. člen

(izjeme)

(1) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja se 21. člen tega zakona ne uporablja, kadar ugotavljajo pravni položaj stranke ali ko zastopajo stranko v sodnem postopku, kar vključuje tudi svetovanje o predlaganju ali izogibanju takšnemu postopku.

(2) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja obveznost sporočanja iz 69. člena tega zakona ne velja v zvezi s podatkom, ki ga dobi od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali o njenem zastopanju v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju tega postopka, ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred sodnim postopkom ali med njim ali po njem.

(3) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka odvetniku, odvetniški družbi ali notarju ni treba poslati podatkov, informacij in dokumentacije na podlagi zahteve urada iz prvega in drugega odstavka 92. člena tega zakona. V tem primeru mora uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve pisno sporočiti razloge, zaradi katerih ni ravnal v skladu z zahtevo urada.

V. POGLAVJE SEZNAM INDIKATORJEV ZA PREPOZNAVANJE STRANK IN TRANSAKCIJ, V ZVEZI S KATERIMI OBSTAJAJO RAZLOGI ZA SUM PRANJA DENARJA ALI FINANCIRANJA TERORIZMA

85. člen

(obveznost sestave in uporabe seznama indikatorjev)

(1) Zavezanci morajo sestaviti seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Pri sestavi seznama indikatorjev iz prejšnjega odstavka zavezanci upoštevajo zlasti zapletenost in obseg izvajanja transakcij, neobičajno sestavo, vrednost ali povezanost transakcij, ki nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena oziroma niso v skladu ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, in druge okoliščine, ki so povezane s statusom ali drugimi lastnostmi stranke.

(3) Zavezanci morajo pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem uporabljati seznam indikatorjev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko s pravilnikom predpiše obvezno vključitev posameznih indikatorjev na seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

86. člen

(sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev)

Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka prejšnjega člena sodelujejo tudi urad, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Finančna uprava Republike Slovenije, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, Slovenski inštitut za revizijo, Notarska zbornica Slovenije, Odvetniška zbornica Slovenije ter združenja in društva, katerih člani so zavezanci po tem zakonu.

VI. POGLAVJE NALOGE IN PRISTOJNOSTI URADA

6.1 Splošne določbe

87. člen

(splošno)

(1) Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ter druge naloge, določene s tem zakonom.

(2) Urad je osrednji nacionalni organ, pristojen za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah ter drugih podatkov, informacij in dokumentacije o morebitnem pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma, ki jih pridobi v skladu z določbami tega in drugih zakonov ali neposredno uporabljivih predpisov EU, ter za posredovanje rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(3) Urad je pri opravljanju svojih nalog iz prejšnjega odstavka v celoti avtonomen, samostojen in operativno neodvisen, vključno z odločitvami o sprejemanju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije ter o posredovanju rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(4) Urad mora imeti za opravljanje svojih nalog pravočasen, neposreden ali posreden dostop do podatkov, informacij in dokumentacije, s katerimi razpolagajo zavezanci, državni organi in nosilci javnih pooblastil, vključno z informacijami v zvezi z odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

(5) Vsaka predložitev podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu je brezplačna.

88. člen

(usposabljanje)

(1) Urad kot lastno dejavnost izvaja usposabljanja za zavezanca v zvezi z določbami tega zakona, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma.

(2) Urad izda podrobnejši interni splošni pravni akt o načinu opravljanja lastne dejavnosti, načinu oblikovanja cen, izkazovanju prihodkov in odhodkov ter drugih elementih lastne dejavnosti.

6.2 Odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma

89. člen

(sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij)

Urad je pristojen za sprejemanje in analiziranje naslednjih vrst podatkov in informacij:

1. sporočil o sumljivih transakcijah, prejetih od zavezancev na podlagi prvega, drugega in četrtega odstavka 69. člena tega zakona;

2. sporočil o gotovinskih transakcijah in nakazilih, prejetih od zavezancev na podlagi prvega in drugega odstavka 68. člena tega zakona;

3. pobud, prejetih na podlagi prvega in drugega odstavka 99. člena tega zakona;

4. pobud, prejetih na podlagi 100. člena tega zakona;

5. podatkov, prejetih od Finančne uprave Republike Slovenije na podlagi 120. člena tega zakona;

6. dejstev, prejetih na podlagi 140. člena tega zakona;

7. zaprosil, obvestil, podatkov, informacij in dokumentacije, prejetih na podlagi določb tega zakona o mednarodnem sodelovanju;

8. podatkov, informacij in dokumentacije, zbranih na podlagi 91., 92., 93. in 94. člena tega zakona;

9. podatkov in informacij, pridobljenih na drug način, pri katerih urad presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

90. člen

(analitična funkcija urada)

V okviru analitične funkcije urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih prejme in zbere na podlagi prejšnjega in 115. člena tega zakona, opravlja:

1. operativne analize, ki so osredotočene na analiziranje:

– posameznih ali izbranih sporočil o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena in

– drugih sporočil, obvestil, podatkov in informacij iz prejšnjega člena, z namenom, da presodi, ali so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ter

2. strateške analize, ki so osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

91. člen

(zahteva zavezancu za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko od zavezanca zahteva, da mu predloži:

1. podatke iz evidence o strankah in transakcijah, ki jo zavezanci vodijo na podlagi prvega odstavka 137. člena tega zakona;
2. podatke o stanju sredstev in drugega premoženja te osebe pri zavezancu;
3. podatke o prometu s sredstvi, posameznih transakcijah in premoženjem te osebe pri zavezancu;
4. podatke o drugih poslovnih razmerjih, sklenjenih pri zavezancu;
5. vse druge podatke in informacije, ki jih je zavezanec pridobil ali jih vodi na podlagi zakona ter so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Urad v zahtevi iz prejšnjega odstavka navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko urad od zavezanca zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(4) V primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena mora zavezanec uradu na njegovo zahtevo poslati tudi vso potrebno dokumentacijo.

(5) Podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov mora zavezanec predložiti uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve. Izjemoma lahko urad v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali zaradi pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

(6) Urad lahko zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov zavezancu na njegovo obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok iz prejšnjega odstavka, lahko pa v takih primerih opravi pregled dokumentacije pri zavezancu.

92. člen

(zahteva odvetniku, odvetniški družbi ali notarju za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi s posli iz 83. člena tega zakona, ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Glede rokov za predložitev podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek prejšnjega člena.

93. člen

(zahteva državnemu organu ali nosilcem javnih pooblastil za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v

zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu brez nadomestila omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

94. člen

(zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah ali osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo ali osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko tudi od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, s katerimi taka oseba razpolaga in ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Druge osebe javnega in zasebnega prava uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu brez nadomestila omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

95. člen

(preverjanje pravilnosti podatkov)

Ne glede na druge določbe tega zakona lahko urad za potrebe preverjanja pravilnosti podatkov, posredovanih uradu na podlagi 68. in 69. člena tega zakona, pridobi od pristojnega državnega organa enolični identifikacijski znak osebe, na katero se nanašajo posredovani podatki.

96. člen

(odredba o začasni ustavitvi transakcije)

(1) Urad lahko s pisno odredbo začasno, vendar največ za tri delovne dni ustavi transakcijo, če presodi, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Namen ukrepa začasne ustavitve transakcije je, da se uradu zagotovi potreben čas za analiziranje sumljivih transakcij, drugih podatkov in informacij ter za posredovanje svojih ugotovitev pristojnim organom.

(3) Če zaradi narave ali načina izvedbe transakcije oziroma okoliščin, ki transakcijo spremljajo, ni mogoče odlašati in v drugih nujnih primerih se lahko odredba izjemoma izda tudi ustno, vendar jo mora urad v pisni obliki poslati zavezancu takoj, ko je to mogoče, oziroma še isti dan, ko je bila izdana. O prejemu ustne odredbe odgovorna oseba zavezanca naredi zaznamek in ga hrani v svojih evidencah v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo varstvo in hrambo podatkov.

(4) V zvezi z izdajo odredbe lahko urad – če je v predkazenskem ali kazenskem postopku treba zbrati še dodatne podatke ali iz drugih upravičenih razlogov – zavezancu da navodila o postopku z osebami, vključno z informacijami, ki se lahko razkrijejo stranki, na katere se nanaša začasna ustavitev transakcije.

(5) Pristojni organi iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo po prejemu obvestilu o odredbi ali ugotovitvah urada ravnati posebno hitro in najpozneje v treh delovnih dneh od začasne ustavitve transakcije ukrepati v skladu s svojimi pooblastili.

97. člen

(prenehanje začasne ustavitve transakcije)

(1) Če urad v treh delovnih dneh od izdaje odredbe o začasni ustavitvi transakcije presodi, da ni več utemeljenih razlogov za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, obvesti o tem pristojne organe in zavezanca, ki transakcijo lahko opravi takoj.

(2) Če urad v roku iz prejšnjega odstavka ne ukrepa, lahko zavezanec takoj opravi transakcijo.

98. člen

(zahteva za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke)

(1) Urad lahko od zavezanca pisno zahteva, da tekoče spremlja finančno poslovanje osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, ali druge osebe, za katero je mogoče utemeljeno sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih takšne osebe, in mu sproti sporoča podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri zavezancu opravita ali nameravata opraviti navedeni osebi. V zahtevi urad obvezno določi rok, v katerem mu morajo zavezanci poslati zahtevane podatke.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora zavezanec sporočiti uradu še pred izvedbo transakcije ali sklenitvijo posla in v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se transakcija ali posel opravila.

(3) Če zavezanec zaradi narave transakcije oziroma posla ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po prejšnjem odstavku, mora uradu sporočiti podatke takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa naslednji delovni dan. V sporočilu mora obvezno navesti, zakaj ni ravnal po prejšnjem odstavku.

(4) Izvajanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena lahko traja največ tri mesece, iz utemeljenih razlogov pa se njegovo trajanje vsakič lahko podaljša še za en mesec, vendar skupno ne več kakor za šest mesecev.

99. člen

(pobudniki)

(1) Če v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo sodišča, državnega tožilstva, policije, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, Obveščevalno-varnostne službe Ministrstva za obrambo, Računskega sodišča Republike Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije, Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna, Finančne uprave Republike Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila. Pobuda mora vsebovati podatke iz sedmega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Če obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma v zvezi z delovanjem nepridobitne organizacije, njenih članov ali z njimi povezanih oseb, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na podlagi obrazložene pisne pobude inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in drugih inšpekcijskih organov, pristojnih za nadzor nad delovanjem nepridobitnih organizacij.

(3) Urad ne obravnava pobude iz prvega in drugega odstavka tega člena, če v njej niso obrazloženi razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. O tem pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih pobude ni sprejel v obravnavo.

100. člen

(pobuda državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora)

(1) Kadar državno tožilstvo vodi postopek finančne preiskave v skladu z zakonom, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo državnega tožilstva, ki mora vsebovati podatke iz sedmega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Urad pri zbiranju podatkov smiselno uporablja pooblastila, določena v 91. do 94. členu tega zakona in poglavju o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

101. člen

(obvestilo o sumljivih transakcijah)

(1) Če urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi v skladu s tem zakonom, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona, pisno obvestilo s potrebno dokumentacijo pošlje pristojnim organom.

(2) Urad v obvestilu iz prejšnjega odstavka ne navede podatkov o zavezancu in zaposlenemu pri tem zavezancu, ki je uradu prvi sporočil podatke na podlagi 69. člena tega zakona, razen če obstajajo razlogi za sum, da sta zavezanec ali njegov zaposleni storila kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskem postopku in če predložitev teh podatkov pisno zahteva pristojno sodišče.

102. člen

(informacija o drugih kaznivih dejanjih)

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena urad pošlje pisno informacijo s potrebno dokumentacijo pristojnim organom, tudi če na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, pridobljenih po tem zakonu, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivih dejanj, določenih v kazenskem zakoniku, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katera je predpisana kazen zapora.

103. člen

(povratna informacija)

(1) O končanem zbiranju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi, pri katerih so bili podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma ali so bila ugotovljena dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma, urad pisno obvesti zavezanca iz 69. člena tega zakona, pobudnika iz 99. in 100. člena tega zakona ter nadzorni organ iz 153. člena tega zakona, razen če presodi, da bi to lahko škodovalo nadaljnjemu postopku.

(2) Urad zavezance, ki na podlagi določb tega zakona sporočajo uradu sumljive transakcije, obvesti o koristnosti in uporabnosti sporočenih sumljivih transakcij.

6.3 Mednarodno sodelovanje

104. člen

(splošne določbe)

(1) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se uporabljajo, če z mednarodno pogodbo ali neposredno uporabljivim predpisom Evropske unije ni določeno drugače.

(2) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se nanašajo na sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami ne glede na njihov organizacijski status ter na sodelovanje z Evropsko komisijo.

(3) Sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami se nanaša na izmenjavo podatkov, informacij in dokumentacije o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Sodelovanje zajema:

1. zaprosilo urada tujim finančnim obveščevalnim enotam,
2. zaprosilo tujih finančnih obveščevalnih enot uradu,
3. izmenjavo na podlagi spontane pobude urada ali tujih finančnih obveščevalnih enot.

(4) Urad sodeluje z Evropsko komisijo in drugimi pristojnimi telesi Evropske unije, kadar je to potrebno za lažje usklajevanje in izmenjavo informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic, in se udeležuje zasedanj foruma finančnih obveščevalnih enot držav članic v zvezi s pomembnimi vprašanji z njihovega področja dela in sodelovanjem, ki se nanaša na:

- odkrivanje sumljivih transakcij s čezmejno razsežnostjo,

– standardizacijo izmenjave podatkov in informacij prek zaščitene, decentralizirane računalniške mreže, namenjene izmenjavi podatkov in informacij v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma med finančnimi obveščevalnimi enotami,

– skupne analize čezmejnih zadev,

– opredelitev trendov in dejavnikov, pomembnih za ocenjevanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na nacionalni ravni in ravni Evropske unije.

(5) Urad lahko za namene izmenjave podatkov, informacij in dokumentacije iz tretjega odstavka tega člena s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami sklene dogovor o sodelovanju.

(6) Pred pošiljanjem osebnih podatkov tuji finančni obveščevalni enoti urad pridobi zagotovila, da ima finančna obveščevalna enota iz države, v katero se podatki pošiljajo, urejeno ustrezno raven varstva osebnih podatkov in da jih bo uporabila samo za namene, določene s tem zakonom.

(7) Različne definicije davčnih kaznivih dejanj v posameznih državah članicah ali tretjih državah ne smejo ovirati izmenjave podatkov in informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic ali tretjih držav, kot je to mogoče v skladu z nacionalno zakonodajo.

105. člen

(zaposilo tuji finančni obveščevalni enoti za predložitev podatkov)

(1) Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma tujo finančno obveščevalno enoto pisno zaprosi za podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, ki jih potrebuje za obdelavo, analiziranje, odkrivanje in preprečevanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(2) Če urad potrebuje podatke, informacije in dokumentacijo od zavezanca iz druge države članice, pošlje zaposilo finančni obveščevalni enoti te države članice.

(3) Zaposilo urada iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in opredelitev namena uporabe zaprosenih podatkov. Za podatke lahko zaprosi tudi, če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaposila ni znano.

(4) Podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene na podlagi prejšnjih odstavkov, sme urad uporabiti izključno za namene, določene v tem zakonu. Brez predhodnega soglasja tuje finančne obveščevalne enote urad prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi zaproseni organ.

106. člen

(predložitev podatkov in informacij na zaposilo tuje finančno obveščevalne enote)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali upravlja v skladu z določbami tega zakona in bi lahko bili pomembni za obdelavo ali analiziranje informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma v drugi državi članici ali tretji državi, predloži tuji finančni obveščevalni enoti na njeno pisno zaposilo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Kadar tuja finančna obveščevalna enota zaprosi urad za podatke, informacije in dokumentacijo, ki se nanašajo na zavezanca s sedežem v Republiki Sloveniji, urad pri pridobivanju podatkov, informacij in dokumentacije uporabi vsa pooblastila, ki jih ima na voljo v skladu z določbami tega zakona.

(3) Zaposilo tuje finančne obveščevalne enote iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine, iz katerih izhajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in iz katerih je razviden namen uporabe zaprosenih podatkov. Urad lahko odgovori na zaposilo tuje finančne obveščevalne enote, tudi če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaposila ni znano.

(4) Urad lahko izjemoma zavrne izpolnitev zaposila tuje finančne obveščevalne enote v naslednjih primerih:

1. če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 104. člena tega zakona;

2. če bi bila predložitev podatkov in informacij v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije.

Urad tujo finančno obveščevalno enoto o zavrnitvi zaposila pisno obvesti ter v obvestilu navede in obrazloži razloge zavrnitve.

(5) Podatke, informacije in dokumentacijo, predložene na podlagi prejšnjih odstavkov, smejo tuje finančne obveščevalne enote uporabiti izključno za namene, za katere so bili posredovani. Brez predhodnega soglasja urada tuja finančna obveščevalna enota prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi urad.

(6) Soglasje za pošiljanje podatkov tretjim osebam iz prejšnjega odstavka mora urad dati v čim krajšem času in v največjem možnem obsegu. Urad lahko zavrne izdajo soglasja za odstop podatkov tretjim osebam le v naslednjih primerih:

1. če predložitev podatkov presega uporabo določil tega zakona;
2. če bi predložitev podatkov ogrozila ali utegnila ogroziti potek kazenskega postopka v Republiki Sloveniji oziroma bi lahko kakor koli drugače škodovala interesom tega postopka;
3. če bi bila predložitev podatkov nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične in pravne osebe ali Republike Slovenije;
4. če predložitev podatkov ne bi bila v skladu s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije;
5. če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 104. člena tega zakona.

Vsaka zavrnitev izdaje soglasja mora biti ustrezno obrazložena.

(7) Urad lahko določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančna obveščevalna enota uporabiti podatke iz prvega odstavka tega člena.

107. člen

(predložitev podatkov in informacij o dejanskih lastnikih na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote države članice)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o dejanskih lastnikih predloži tuji finančni obveščevalni enoti države članice na njeno pisno zaprosilo.

(2) Urad lahko določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančna obveščevalna enota uporabiti podatke iz prejšnjega odstavka.

108. člen

(spontana predložitev podatkov tuji finančni obveščevalni enoti)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, premoženju ali sredstvih, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali upravlja v skladu z določbami tega zakona in ki bi lahko bili pomembni za obdelavo ali analiziranje informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma v drugi državi članici ali tretji državi, pošlje finančni obveščevalni enoti te države članice ali tretje države na lastno pobudo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Če iz sporočila o sumljivih transakcijah, ki ga urad prejme na podlagi 69. člena tega zakona, izhaja, da so osebe, transakcije, premoženje ali sredstva, povezani z drugo državo članico, urad pošlje finančni obveščevalni enoti te države članice podatke iz 1., 2., 8., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona iz poglavja o mednarodnem sodelovanju.

109. člen

(povratna informacija)

(1) Urad tuji finančni obveščevalni enoti na njeno zahtevo ob pogoju dejanske vzajemnosti pošlje povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti prejetih podatkov iz prvega odstavka 105. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analiz, ki jo je izdelal na podlagi podatkov, prejetih od tuje finančne obveščevalne enote.

(2) Urad lahko od tuje finančne obveščevalne enote zahteva povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti predloženih podatkov iz prvega odstavka 106. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analize, izdelane na podlagi predloženih podatkov.

110. člen

(začasna ustavitev transakcije na pobudo tuje finančne obveščevalne enote)

(1) Urad lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, in ob pogoju dejanske vzajemnosti s pisno odredbo začasno, vendar največ za tri delovne dni ustavi transakcijo tudi na obrazloženo pisno pobudo tuje finančne obveščevalne enote in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Urad lahko zavrne pobudo tuje finančne obveščevalne enote, če na podlagi dejstev in okoliščin, navedenih v pobudi iz prejšnjega odstavka, presodi, da niso podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma. O zavrnitvi pobude urad pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih je zavrnil pobudo.

(3) V zvezi z odredbo o začasni ustavitvi transakcije po tem členu se smiselno uporabljata 96. in 97. člen tega zakona.

111. člen

(pobuda tuji finančni obveščevalni enoti za začasno ustavitev transakcije)

Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tujim finančnim obveščevalnim enotam pošlje pisno pobudo za začasno ustavitev transakcije, če presodi, da so podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma.

112. člen

(varni komunikacijski sistemi)

Izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije med uradom in tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami na podlagi 104. do 111. člena tega zakona mora potekati po varnih komunikacijskih sistemih.

113. člen

(diagonalna izmenjava)

(1) Urad lahko za podatke, informacije in dokumentacijo posredno zaprosi tudi tuje organe države članice ali tretje države, pristojne za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(2) Urad lahko podatke, informacije in dokumentacijo na podlagi zaprosila posredno posreduje tudi tujemu organu države članice ali tretje države, pristojnemu za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe iz poglavja o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

6.4 Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma

114. člen

(preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma)

Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, tako da:

1. pristojnim organom predlaga spremembe in dopolnitve predpisov, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;

2. sodeluje pri sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

3. pripravlja in izdaja priporočila ali smernice za enotno izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, pri zavezancih iz 4. člena tega zakona;

4. sodeluje pri strokovnem usposabljanju zaposlenih pri zavezancih, državnih organih, nosilcih javnih pooblastil;

5. zbira in objavi statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma;

6. na drug primeren način obvešča javnost o pojavnih oblikah pranja denarja in financiranja terorizma.

115. člen

(predložitev podatkov uradu)

(1) Urad lahko od zavezancev iz 4. člena tega zakona, nadzornih organov iz 139. člena tega zakona ter drugih državnih organov in organizacij z javnimi pooblastili zahteva podatke:

1. iz vseh evidenc, ki so jih dolžni voditi na podlagi tega zakona;
2. o vseh poslovnih razmerjih, ki so jih sklenile s svojimi strankami, ne glede na njihovo vrsto in obliko;
3. o vseh transakcijah med njimi in njihovimi strankami;
4. o vseh transakcijah njihovih strank, ki so opravljene znotraj Republike Slovenije;
5. o vseh transakcijah, ki so jih njihove stranke opravile v države članice ali tretje države;
6. o vseh transakcijah, ki so bile opravljene iz držav članic ali tretjih držav njihovim strankam v Republiko Slovenijo;
7. druge razpoložljive podatke in dokumentacijo, ki jo vodijo na podlagi drugih predpisov in ki jih urad potrebuje za namene iz tega člena.

(2) Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, navede tudi pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti podatki posredovani uradu.

(3) Podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena urad uporablja za namene izdelave operativnih in strateških analiz, ugotavljanja izpostavljenosti in izdelave ocene tveganja finančnega in nefinančnega sistema Republike Slovenije za pranje denarja in financiranje terorizma ter za ugotavljanje pojavnih oblik in trendov pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Zavezanci iz 4. člena tega zakona uradu posredujejo podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena brezplačno v roku petnajstih dni po prejemu zahteve.

(5) Brezplačno in v roku iz prejšnjega odstavka posredujejo uradu zahtevane podatke tudi nadzorniki iz 139. člena tega zakona ter drugi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili.

(6) Ne glede na rok iz četrtega in petega odstavka tega člena lahko urad zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov subjektom iz četrtega in petega odstavka tega člena na njihovo obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok.

(7) Urad rezultate opravljenih strateških analiz, ugotovljenih ocen tveganj, pojavnih oblik in trendov pranja denarja objavi na svoji spletni strani, lahko pa z rezultati seznanji tudi Vlado v obliki posebnega ali rednega letnega poročila o delu urada.

6.5 Druge naloge

116. člen

(predložitev podatkov sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji)

(1) Urad predloži sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji na njihovo obrazloženo pisno zahtevo podatke iz svojih evidenc od 1. do 5. in od 9. do 12. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, ki jih sodišče, državno tožilstvo ali policija potrebujejo:

1. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za odkrivanje, pregon ali sojenje kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivih dejanj financiranja terorizma, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek;

2. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka urad sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji ne predloži podatkov iz evidence iz 4. in 5. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, če tuja finančna obveščevalna enota za takšno predložitev ni podala soglasja.

(3) Iz obrazložene pisne zahteve iz prvega odstavka tega člena mora biti razvidno, da v zvezi z osebami, transakcijami, sredstvi ali premoženjem nezakonitega izvora potekajo postopki odkrivanja, pregona ali preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma ali postopki v zvezi z odvzemanjem premoženja nezakonitega izvora.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje in izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Sodišče, državno tožilstvo in policija morajo vsaj enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi prejetih podatkov iz tega člena in o rezultatih preiskav ali pregledov, opravljenih na podlagi teh podatkov.

117. člen

(predložitev podatkov Finančni upravi Republike Slovenije)

(1) Urad predloži Finančni upravi Republike Slovenije podatke iz evidence iz 1. točke četrtega odstavka 136. člena, ki se nanašajo na osebe in transakcije iz 68. člena tega zakona, ki jih Finančna uprava Republike Slovenije potrebuje za namene izvajanja naslednjih nalog iz njene pristojnosti:

1. finančni nadzor;
2. finančna preiskava;
3. nadzor nad prirejanjem iger na srečo;
4. nadzor nad prijavo vnosa in iznosa gotovine na območje Evropske unije ali z območja le-te;
5. izvajanje nalog s področja carin na podlagi predpisov Evropske unije, ki urejajo medsebojno pravno pomoč med upravnimi organi držav članic.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko Finančna uprava Republike Slovenije zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije mora enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišla na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepov, ki jih je sprejela na tej podlagi.

118. člen

(predložitev podatkov stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe)

(1) Urad predloži stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe, podatke iz svojih evidenc iz 1. do 5. in 9. do 12. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, ki jih ta skupina potrebuje pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu s predpisi, ki urejajo omejevalne ukrepe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka urad stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe, ne predloži podatkov iz evidence iz 4. in 5. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, če tuji pristojni organ za takšno predložitev ni podal soglasja.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko stalna koordinacijska skupina zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Stalna koordinacijska skupina iz prvega odstavka tega člena mora enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišel na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepov, ki jih je sprejel na tej podlagi.

119. člen

(poročanje Vladi)

Urad najmanj enkrat na leto o svojem delu poroča Vladi.

VII. POGlavJE NALOGE DRŽAVNIH ORGANOV IN NOSILCEV JAVNIH POBLASTIL

120. člen

(Finančna uprava Republike Slovenije)

(1) Finančna uprava Republike Slovenije uradu najpozneje v treh dneh sporoči podatke iz četrtega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki prijavi vnosa ali iznosa gotovine v vrednosti

10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje.

(2) Finančna uprava Republike Slovenije podatke iz četrtega odstavka 137. člena tega zakona sporoči uradu tudi, če vnos ali iznos gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje iz prejšnjega odstavka ni bil prijavljen Finančni upravi Republike Slovenije.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije sporoči uradu podatke iz petega odstavka 137. člena tega zakona tudi pri vnosu oziroma iznosu ali poskusu vnosa oziroma iznosa gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če v zvezi z osebo, ki gotovino prenaša, načinom prenosa ali drugimi okoliščinami prenosa obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

121. člen

(sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi)

(1) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu pošiljati podatke o kaznivih dejanjih pranja denarja in financiranja terorizma ter o prekrških po tem zakonu.

(2) Pristojni državni organi morajo uradu tekoče pošiljati naslednje podatke, v kolikor z njimi razpolagajo:

1. datum vložitve kazenske ovadbe;

2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovadene osebe;

3. zakonsko označbo kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;

4. zakonsko označbo predhodnega kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake predhodnega kaznivega dejanja.

(3) Državna tožilstva in sodišča morajo uradu enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto poslati naslednje podatke, v kolikor z njimi razpolagajo:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovadene osebe oziroma obdolžene osebe ali osebe, ki je vložila zahtevo za sodno varstvo v okviru postopka o prekršku;

2. opravilno številko zadeve, fazo postopka in njihovo zadnjo odločitev v posamezni fazi;

3. zakonsko označbo kaznivega dejanja ali prekrška;

4. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasni zaseg;

5. datum izdaje in čas trajanja odredbe o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;

6. znesek sredstev ali vrednost premoženja, na katero se nanaša odredba o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;

7. datum izdaje odredbe o odvzemu sredstev ali premoženja;

8. znesek odvzetih sredstev ali vrednost odvzetega premoženja.

(4) Pristojni državni organi morajo enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, obvestiti urad o svojih ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi prejetih obvestil o sumljivih transakcijah iz 103. člena tega zakona ali informacij o drugih kaznivih dejanjih iz 104. člena tega zakona, in drugih ukrepov, ki so jih sprejeli na tej podlagi.

VIII. POGLAVJE VARSTVO IN HRAMBA PODATKOV, STATISTIČNI PODATKI TER UPRAVLJANJE EVIDENC

8.1 Varstvo podatkov

122. člen

(prepoved razkritja)

(1) Zavezanci in njihovi zaposleni, vključno s člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov, oziroma druge osebe, ki so jim kakor koli dostopni podatki o spodnjih dejstvih, stranki, tretji osebi ali drugemu nadzornemu organu iz točke b) do i) prvega odstavka 139. člena tega zakona, razen če ni v tem zakonu določeno drugače, ne smejo razkriti:

1. da je bil ali da bo podatek, informacija ali dokumentacija o stranki ali transakciji iz 69. člena tega zakona sporočen/-a uradu;

2. da je urad zahteval predložitev podatkov iz 91., 92., 93. in 94. člena tega zakona;

3. da je urad na podlagi 96. člena tega zakona začasno ustavil transakcijo oziroma v zvezi s tem zavezancu dal navodila, razen v primeru, ko je razkritje v skladu s četrtrim odstavkom 96. člena tega zakona;

4. da je urad na podlagi 98. člena tega zakona zahteval tekoče spremljanje poslovanja stranke;

5. da urad zoper stranko ali tretjo osebo opravlja ali bo opravljal operativno analizo iz 1. točke 90. člena tega zakona;

6. da je zoper stranko ali tretjo osebo uveden ali bi bil lahko uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Dejstva iz prejšnjega odstavka in obvestilo o sumljivih transakcijah oziroma informacija o drugih kaznivih dejanjih iz 101. in 102. člena tega zakona ter podatki iz 116., 117. in 118. člena tega zakona morajo biti označeni in obravnavani z ustrežno stopnjo tajnosti v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

(3) O umiku oznake tajnosti iz prejšnjega odstavka odloča predstojnik urada.

(4) Prepoved razkritja dejstev iz prvega odstavka tega člena ne velja, če so podatki, informacije in dokumentacija, ki jih v skladu s tem zakonom pridobi in vodi zavezanec, potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in če predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče.

(5) Prepoved razkritja dejstev iz 1. točke prvega odstavka tega člena ne velja, če podatke iz te točke zahteva nadzorni organ iz 139. člena tega zakona zaradi nadzora nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti. Obstoj dejstev iz 2. do 6. točke prvega odstavka tega člena nadzorni organi preverijo neposredno pri uradu.

(6) Kadar poskušajo odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe, samostojni revizorji in pravne ali fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, odvrniti stranko od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu prvega odstavka tega člena.

123. člen

(razkritje podatkov v okviru skupine)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi institucijami in med finančnimi institucijami iz držav članic, ki so del iste skupine, in če so politike in postopki skupine enakovredni določbam tega zakona.

(2) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena prav tako ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi ali finančnimi institucijami iz držav članic in njihovimi podružnicami ali hčerinskimi družbami v večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah izvajajo politike in postopke skupine, vključno s postopki izmenjave informacij znotraj skupine, ki so enakovredni določbam iz 71., 72. in 75. člena tega zakona, in

2. da so politike in postopki skupine enakovredni določbam iz tega zakona.

(3) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru skupine, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

– firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije in

– znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija.

(4) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(5) Pred iznosom osebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec ter da tretja država zagotavlja ustrežno raven varstva osebnih podatkov.

124. člen

(razkritje podatkov v okviru mreže)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji, pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev in storitev davčnega svetovanja, in sicer pod pogojem, da opravljajo svojo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži in imajo sedež v državah članicah.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporabi tudi v primeru, ko imajo osebe iz prejšnjega odstavka sedež v tretjih državah, pod pogojem, da se v tretjih državah izvajajo ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam iz tega zakona.

(3) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru mreže, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

– firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije in

– znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija.

(4) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(5) Pred iznosom osebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec ter da tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

125. člen

(razkritje podatkov v okviru istih kategorij)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med osebami, ki so kreditne in finančne institucije, odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe in samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev ali storitev davčnega svetovanja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. transakcija se nanaša na dve ali več navedenih oseb,

2. transakcija se nanaša na isto stranko,

3. navedene osebe imajo sedež v državi članici ali tretji državi, ki izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, enakovredne zahtevam iz tega zakona,

4. navedene osebe opravljajo istovrstno dejavnost ali pripadajo isti kategoriji poklicev in

5. zanje veljajo obveznosti glede varovanja poklicne in poslovne skrivnosti ter osebnih podatkov.

(2) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru istih kategorij, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

– firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija;

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo;

– osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo;

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo;

– datum in čas izvedbe transakcije in

– znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija.

(3) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(4) Pred iznosom osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju

zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec.

126. člen

(izjema od načela varovanja tajnosti)

(1) Pri posredovanju podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu za zavezanca, državni organ ali drugega nosilca javnih pooblastil, sodišče, državno tožilstvo in njihove zaposlene ne velja obveznost varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov.

(2) Zavezanci in njihovi zaposleni ne odgovarjajo za škodo, povzročeno strankam ali tretjim osebam, če v skladu z določbami tega zakona:

1. uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo o svojih strankah;
2. pridobivajo in obdelujejo podatke, informacije in dokumentacijo o strankah;
3. uresničujejo odredbo urada o začasni ustavitvi transakcije ali navodilo, dano v zvezi s to odredbo;
4. uresničujejo zahtevo urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja stranke.

(3) Zaposleni pri zavezancu ne morejo biti disciplinsko ali kazensko odgovorni za kršitve obveznosti varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov, če:

1. podatke, informacije in dokumentacijo predložijo uradu v skladu z določbami tega zakona;
2. podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene v skladu s tem zakonom, obdelujejo zaradi preverjanja strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

127. člen

(uporaba pridobljenih podatkov)

(1) Urad, državni organi in drugi nosilci javnih pooblastil, zavezanci in njihovi zaposleni smejo podatke, informacije in dokumentacijo, ki so jih pridobili po tem zakonu, uporabljati samo za namene, določene s tem zakonom.

(2) Organi iz 116., 117. in 118. člena tega zakona smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi navedenih členov, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili pridobljeni.

(3) Obdelava podatkov, informacij in dokumentacije, ki so pridobljeni po tem zakonu, v kakršne koli druge namene, kot na primer v komercialne namene, je prepovedana.

128. člen

(obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov)

Zavezanci, ki na podlagi določb tega zakona zbirajo osebne podatke neposredno od posameznika, ga o obdelavi osebnih podatkov pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali pred izvedbo transakcije iz prvega odstavka 17. in 18. člena tega zakona obvestijo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

8.2 Hramba podatkov

129. člen

(rok hrambe podatkov pri zavezancu)

(1) Zavezanci hranijo podatke, ki so jih pridobili na podlagi 16., 17., 18., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 43., 48., 49., 50., 54., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 68., 69., 96., 97. in 98. člena tega zakona, in pripadajočo dokumentacijo, ki se nanaša na pregled stranke in posamezne transakcije, deset let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu, razen če drug zakon ne predvideva daljšega roka hrambe.

(2) Pripadajoča dokumentacija iz prejšnjega odstavka obsega kopije, zapise ali originale naslednje dokumentacije:

- uradnih dokumentov za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke,
- dokumentacije o poslovnih razmerjih in računih,
- dokumentacije o poslovni korespondenci,
- zapisov in evidenc, potrebnih za prepoznavo in sledljivost domačih ali čezmejnih transakcij,
- dokumentacije v zvezi z ugotavljanjem ozadja in namena neobičajnih transakcij in

– drugo pripadajočo dokumentacijo, ki je bila pridobljena ali je nastala pri pregledu stranke ali posamezni transakciji.

(3) Zavezanci hranijo podatke in pripadajočo dokumentacijo o pooblaščenca in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju s tveganji iz 13., 76., 77. in 80. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedenih notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca.

(4) Po preteku rokov iz prejšnjih odstavkov tega člena se osebni podatki izbrišejo, razen če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(5) V primeru prenehanja zavezanca mora organ, ki izvaja postopek prenehanja ali izvaja statusno spremembo zavezanca brez znanega naslednika, pred prenehanjem zavezanca obvestiti urad in poskrbeti za hrambo podatkov in pripadajoče dokumentacije v rokih, določenih s tem zakonom.

130. člen

(rok hrambe podatkov pri Finančni upravi Republike Slovenije)

Finančna uprava Republike Slovenije hrani podatke iz evidenc iz četrtega in petega odstavka 137. člena tega zakona 12 let od dneva, ko jih je pridobila. Po tem roku se podatki in informacije uničijo.

131. člen

(rok hrambe podatkov pri Banki Slovenije)

Banka Slovenije hrani podatke iz evidence iz drugega odstavka 136. člena tega zakona deset let od dneva, ko fizična ali pravna oseba preneha biti osrednja kontaktna točka. Po tem roku se podatki uničijo.

132. člen

(rok hrambe podatkov v uradu)

(1) Urad podatke in informacije iz evidenc, ki jih upravlja po tem zakonu, hrani 12 let od dneva, ko jih je pridobil, razen če drug zakon ne predvideva daljšega roka hrambe. Po tem roku se podatki in informacije uničijo.

(2) O zbranih podatkih in informacijah urad ne sme obvestiti osebe, na katero se podatki in informacije nanašajo, ali tretje osebe.

(3) Oseba, na katero se podatki in informacije nanašajo, ima pravico do vpogleda v osebne podatke oziroma do njihovega prepisa, izpisa ali kopije:

– za evidence iz 1., 2., 3., 4., 5. in 12. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona po osmih letih od dneva, ko so bili podatki pridobljeni;

– za evidence iz 6., 7., 8., 9., 10. in 11. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona po pravomočnosti sodbe ali druge odločbe za kaznivo dejanje ali prekršek oziroma po zastaranju kazenskega pregona oziroma takoj po dokončni odločitvi pristojnega organa, da ne bo ukrepal zoper osebo, na katero se podatki in informacije nanašajo.

8.3 Statistični podatki

133. člen

(zbiranje statističnih podatkov urada)

Urad za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letnem nivoju zbira statistične podatke o:

- številu, velikosti in pomembnosti posameznih skupin zavezancev,
- številu sporočenih sumljivih transakcij, ki so mu bile poslane v skladu s tem zakonom,
- številu obvestil o sumljivih transakcijah, ki jih je urad posredoval pristojnim organom,
- številu in deležu sumljivih transakcij, na podlagi katerih so bili uvedeni ukrepi iz pristojnosti policije, tožilstva ali sodišča,
- številu prejetih, zavrnjenih in odgovorjenih zaprosil tujih finančnih obveščevalnih enot.

134. člen

(zbiranje statističnih podatkov drugih državnih organov)

(1) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letnem nivoju zbirajo statistične podatke o:

1. številu oseb, zoper katere poteka kriminalistična preiskava za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
 2. številu oseb, zoper katere je vložena kazenska ovadba za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
 3. številu oseb, zoper katere je uvedena preiskava,
 4. številu oseb, obtoženih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
 5. številu oseb, obsojenih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
 6. vrsti predhodnega kaznivega dejanja za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma, če je podatek na voljo,
 7. vrednosti zavarovanega, zaseženega ali odvzetega nezakonitega premoženja v eurih.
- (2) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu enkrat na leto, najkasneje do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka.

135. člen

(objava statističnih podatkov)

Urad najmanj enkrat na leto objavi in pošlje Evropski komisiji statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma iz 133. in 134. člena tega zakona.

8.4 Upravljanje evidenc

136. člen

(upravljanje evidenc)

(1) Zavezanci upravljajo naslednje evidence podatkov:

1. evidenco podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah iz 17. in 18. člena tega zakona;

2. evidenco sporočenih podatkov uradu iz 68. in 69. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije upravlja evidenco o kontaktnih točkah iz 73. člena tega zakona.

(3) Finančna uprava republike Slovenije upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidenco o prijavljenih in neprijavljenih vnosih in iznosih gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje iz prvega in drugega odstavka 120. člena tega zakona;

2. evidenco o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma iz tretjega odstavka 120. člena tega zakona.

(4) Urad upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidenco podatkov o osebah in transakcijah iz 68. in 69. člena tega zakona;

2. evidenco o prejetih pobudah iz 99. in 100. člena tega zakona;

3. evidenco obvestil in informacij iz 101. in 102. člena tega zakona;

4. evidenco mednarodnih zaprosil iz 105. in 106. člena tega zakona;

5. evidenco o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 105., 106., 107. in 108. člena tega zakona;

6. evidenco o dostopu do podatkov iz 116. člena tega zakona;

7. evidenco o dostopu do podatkov iz 117. člena tega zakona;

8. evidenco o dostopu do podatkov iz 118. člena tega zakona;

9. evidenco o kaznivih dejanjih iz 121. člena tega zakona;

10. evidenco o prekrških iz 121. člena tega zakona;

11. evidenco o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah in izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora iz 152. člena tega zakona;

12. evidenco o sporočenih dejstvih iz 153. člena tega zakona.

(5) Poslovni subjekti upravljajo evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih iz 35., 36. in 37. člena tega zakona.

(6) Za namen izvajanja 87. člena tega zakona lahko urad brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje podatke, vključno z osebnimi podatki, iz zbirk podatkov, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščen organi in organizacije, in sicer iz zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

1. Ministrstva za notranje zadeve:

– podatke iz centralnega registra prebivalstva (osebno ime, EMŠO, državljanstvo, davčna številka, stalno ali začasno prebivališče, država bivanja, naslov za vročanje, zakonski stan, oče, mati, zakonec, otrok, sprememba osebnega imena, odvzem in vrnitev poslovne sposobnosti, datum smrti, podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje tujca),

– podatke o gospodinjstvu iz evidence gospodinjstev (osebno ime in EMŠO oseb v skupnem gospodinjstvu, podatek o nosilcu gospodinjstva in razmerju do nosilca gospodinjstva);

2. Ministrstva za infrastrukturo:

– podatke o lastništvu vozila in o vozilu iz evidence registriranih motornih vozil in priklopnih vozil (datum prve registracije vozila, podatke o lastniku, podatke o osebi, na katero je vozilo registrirano, pa ni lastnik vozila, podatke o vozilu);

3. Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije:

– podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje (podlaga za zavarovanje, datum prijave in odjave v pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter podatke o zavarovalnem času), in uživalcih pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (o vrsti, višini, datumu izplačila in datumu upravičenosti do posamezne pravice);

4. Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije:

– podatke o zavarovancih, vključenih v obvezno zdravstveno zavarovanje (podlaga za zavarovanje, datum prijave in odjave v obvezno zdravstveno zavarovanje), ter podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

5. Finančna uprava Republike Slovenije:

– podatke o dohodkih, ki so navedeni v letni odmeri za dohodnino,

– podatke o odmeri davka na dodano vrednost iz mesečnih obračunov davka na dodano vrednost,

– podatke o odmeri davka od dohodkov pravnih oseb iz obračuna davka od dohodkov pravnih oseb,

– podatke iz obračuna akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti,

– podatke o odmeri davka na promet nepremičnin,

– podatke o vodenju postopkov davčnega nadzora,

– podatke o vodenju postopkov davčnih preiskav,

– podatke o številkah TRR oseb v tujini,

– podatke iz davčnega registra (subjekt vpisa v sodni register, fizična osebe s stalnim prebivališčem ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, samostojni podjetnik posameznik, druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost in je vpisana v drug register oziroma drugo predpisano evidenco na območju Republike Slovenije, pravna ali fizična oseba, ki nima sedeža ali druge registrirane oblike v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost na območju Republike Slovenije, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, druge osebe, vpisane v davčni register);

6. Geodetske uprave Republike Slovenije:

– podatke o vrednosti nepremičnin (posplošena tržna vrednost po predpisu, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin iz registra nepremičnin),

– podatke o vrsti nepremičnine (dejanska raba parcele iz zemljiškega katastra, dejanska raba stavb in delov stavb iz katastra stavb),

– podatke o površini stanovanja;

7. Uprave Republike Slovenije za pomorstvo:

– podatke o lastništvu vodnih plovil posamezne osebe ter o vodnem plovilu;

8. okrajnih sodišč:

– podatke o lastništvu nepremičnin ter drugih stvarnih pravicah na nepremičninah posamezne osebe;

9. kirinško depotne družbe:

– računalniški izpis podatkov, vpisanih v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev, ki se nanašajo na posameznega imetnika nematerializiranih vrednostnih papirjev;

10. Slovenskega informacijskega sistema bonitet (SISBON):

– podatke o vrsti posla (osebni računi z odobrenim izrednim limitom, izredni limit, posojila, kreditne kartice, poroštva drugim, druge terjatve), datumu sklenitve posla, oznaki valute, znesku ob odobritvi, znesku anuitete ali obroka, vrsti anuitete ali obroka, odplačilni dobi v mesecih, podatke o moratoriju, podatke o poslovnih dogodkih, ki vplivajo na potek posla (odplačilo dolga, predčasno odplačilo, sprememba odplačilne dobe, sprememba obroka), podatke o poslovnih dogodkih, ki niso skladni s pogodbo (odpoved posla zaradi neplačila dolga, neplačan zapadli dolg, blokiranje, deblokiranje);

11. Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES):

– podatke o poslovnih subjektih, njihovih ustanoviteljih in zastopnikih vključno z vsemi spremembami (datum vpisa in izbrisa, matična številka, davčna številka, firma ali ime, sedež, osebno ime oziroma firma, sedež in naslov oziroma naslov stalnega ali začasnega prebivališča, EMŠO ali matična številka, davčna številka),

– podatke o vrednosti lastniških deležev (matična številka zasebnika ali pravne osebe, datum vpisa in izbrisa v Poslovni register Slovenije, pravnoorganizacijska oblika, davčna številka zasebnika ali pravne osebe, znesek osnovnega kapitala, lastniški delež osebe v gospodarski družbi ali zadrugi),

– podatek o višini dobička zasebnikov in pravnih oseb,

– podatek o številki transakcijskega računa,

– podatek o statusu računa (odprt, zaprt),

– datum zaprtja računa.

(7) Urad dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(8) Za namen izvajanja drugega odstavka 87. člena tega zakona se evidence iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz šestega odstavka tega člena.

(9) Za medsebojno povezovanje evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se lahko uporablja davčno številko ali EMŠO, matično številko ter evidenčno oznako, določeno s strani urada.

(10) Za povezovanje evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena z evidencami iz šestega odstavka tega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

137. člen

(vsebina evidenc)

(1) V evidencah o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah, ki jih upravljajo zavezanci, se za namen izvajanja 16. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka:

– pravne osebe,

– samostojnega podjetnika posameznika ali

– posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,

ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcija;

2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta:

– fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo, oziroma fizične osebe, za katero se sklene poslovno razmerje ali opravi transakcija;

– zakonitega zastopnika pravne osebe, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo,

– pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo,

– pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo ali drugo osebo civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo;

3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter datum in kraj rojstva fizične osebe, ki vstopi v igralnico oziroma igralni salon, kateri je izplačan dobiček ali ki vplača stavo iz 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona, ali fizične osebe, ki pristopi k sefu;

4. namen in predvidena narava poslovnega razmerja, vključno z informacijo o dejavnosti stranke;

5. datum sklenitve poslovnega razmerja oziroma datum in čas vstopa v igralnico oziroma igralni salon ali pristopa k sefu;

6. datum in čas izvedbe transakcije;

7. znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija;

8. namen transakcije ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firma in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in država, v katero je izvršena transakcija;

9. način izvedbe transakcije;

10. podatki o izvoru premoženja in sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije;

11. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež ter matična številka osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

12. podatki o transakciji, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, vrsta sredstev in premoženja, vrednost sredstev in premoženja, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

13. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

14. za dejanske lastnike iz 35., 36., 37., 38., 39. in 40. člena tega zakona:

a) osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

b) v primeru iz točke b) prvega odstavka 37. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava;

15. naziv druge osebe civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčna številka ali EMŠO člana.

(2) V evidencah o sporočenih podatkih uradu, ki jih upravljajo zavezanci, se za namen izvajanja 68. in 69. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prejšnjega odstavka.

(3) V evidencah o kontaktnih točkah, ki jih upravlja Banka Slovenije, se za namen izvajanja 73. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki je imenovana kot osrednja kontaktna točka;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe, ki je imenovana kot osrednja kontaktna točka.

(4) V evidencah o prijavljenih in neprijavljenih vnosih in iznosih gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje, ki jih upravlja Finančna uprava Republike Slovenije, se za namen izvajanja prvega in drugega odstavka 120. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki vnaša ali iznaša gotovino prek meje Evropske unije;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO in državljanstvo fizične osebe, za katero se opravlja vnos ali iznos gotovine prek meje Evropske unije;

3. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO in državljanstvo fizične osebe, ki je nameravani prejemnik gotovine;

4. znesek, valuta in vrsta gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;

5. izvor in namen uporabe gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;

6. kraj, datum in čas prehoda meje Evropske unije;

7. podatek o tem, ali je bil vnos ali iznos gotovine prijavljen Finančni upravi Republike Slovenije.

(5) V evidencah, ki jih upravlja Finančna uprava Republike Slovenije o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, se za namen izvajanja tretjega odstavka 120. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki vnaša oziroma iznaša ali poskuša vnesti oziroma iznesti gotovino prek meje Evropske unije;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter državljanstvo fizične osebe, za katero se opravlja vnos ali iznos gotovine prek meje Evropske unije;

3. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter državljanstvo fizične osebe, ki je nameravani prejemnik gotovine;

4. znesek, valuta in vrsta gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;

5. izvor in namen uporabe gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;

6. kraj, datum in čas prehoda ali poskusa prehoda prek meje Evropske unije;

7. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(6) V evidencah o podatkih o osebah in transakcijah, prejetih na podlagi 68. in 69. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prvega odstavka tega člena.

(7) V evidencah o prejetih pobudah iz 99. in 100. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali razlogi za uvedbo postopka odvzema premoženja nezakonitega izvora.

(8) V evidencah o obvestilih in informacijah iz 101. in 102. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero je urad poslal obvestilo ali informacijo;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. podatki o predhodnem kaznivem dejanju;

4. podatki o organu, ki mu je bilo poslano obvestilo ali informacija.

(9) V evidencah mednarodnih zaprosil iz 105. in 106. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, na katere se zaprosilo nanaša;

2. ime države in naziv zaprosenega organa oziroma organa, ki je izdal zaprosilo.

(10) V evidencah o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 105., 106., 107. in 108. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, katere podatki se iznašajo iz države;

2. ime države in naziv organa, h kateremu se podatki iznašajo.

(11) V evidencah o kaznivih dejanjih iz 121. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovadene osebe oziroma obdolžene osebe, ali osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi;

2. kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;

3. faza postopka, v kateri je zadeva ter zakonska označba kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnega kaznivega dejanja in kaznivega dejanja financiranja terorizma;

4. znesek odvzetega denarja ali vrednost premoženja nezakonitega izvora in datum odvzema.

(12) V evidencah o prekrških iz 121. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namene, ki jih opredeljuje zakon, ki ureja prekrške, ter za namen centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, zoper katero teče postopek o prekršku po tem zakonu pred prekrškovnim organom ali pred sodiščem;

2. kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake prekrška;

3. faza postopka, v kateri je zadeva, in zakonska označba prekrška;

4. znesek odvzetega denarja ali vrednost premoženja nezakonitega izvora in datum odvzema.

(13) V evidencah, ki jih upravlja urad, o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih, ki jih v zvezi z zaznanimi kršitvami sprejmejo nadzorni organi iz 139. člena tega zakona, se za namen izvajanja 152. člena tega zakona obdelujejo:

1. podatki o zavezancu fizični osebi (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča);

2. podatki o zavezancu pravni osebi (ime, sedež in matična številka);

3. kraj in čas opravljanja nadzora;

4. predmet nadzora;

5. ugotovitve;

6. podatki o odrejenih ukrepih nadzora;

7. podatki o kršitelju fizični osebi (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča fizične osebe, za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi zaposlitev ter dela in naloge, ki jih opravlja);

8. podatki o kršitelju pravni osebi (ime, sedež in matična številka);

9. pravilna številka in datum izdaje odločbe o prekršku;

10. datum pravnomočnosti odločbe o prekršku;

11. zakonska označba prekrška;

12. opis kršitve.

(14) V evidencah o sporočenih dejstvih iz 153. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka osebe, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. opis dejstev, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

(15) V evidencah o predložitvi podatkov iz 116., 117. in 118. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namene izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka osebe, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. opis okoliščin in razlogov za predložitev podatkov urada ter namena uporabe zahtevanih podatkov.

(16) V evidencah o dejanskih lastnikih, ki jih upravljajo poslovni subjekti, se za namene izvajanja 35., 36. in 37. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

2. v primeru iz točke b) prvega odstavka 37. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(17) Ne glede na prejšnje odstavke evidence iz 136. člena tega zakona ne obsegajo podatka o matični številki ali davčni številki, kadar gre za nerezidenta in če matična številka ali davčna številka

nerezidentu ni bila dodeljena.

138. člen

(evidenca o dostopu nadzornih organov do podatkov, informacij in dokumentacije)

(1) Zavezanec mora voditi ločeno evidenco o dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka obsega naslednje podatke:

1. naziv nadzornega organa;
2. osebno ime pooblaščenega uradne osebe nadzornega organa, ki je v opravila pogled;
3. datum in ura vpogleda v podatke;
4. podatek, informacija in dokumentacija, do katere je dostopal nadzorni organ.

(3) O vsakem dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec najpozneje v treh delovnih dneh od vpogleda v te podatke pisno obvestiti urad.

IX. POGLAVJE NADZOR

9.1 Nadzorni organi

139. člen

(nadzorni organi in njihovo ukrepanje)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

- a) urad,
- b) Banka Slovenije,
- c) Agencija za trg vrednostnih papirjev,
- d) Agencija za zavarovalni nadzor,
- e) Finančna uprava Republike Slovenije,
- f) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- g) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo,
- h) Odvetniška zbornica Slovenije in
- i) Notarska zbornica Slovenije.

(2) Če nadzorni organ iz prejšnjega odstavka pri opravljanju nadzornih nalog ugotovi kršitve iz 163., 164., 165., 166., 167., 168., 169. in 170. člena tega zakona, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;
3. predlagati pristojnemu organu sprejetje ustreznih ukrepov;
4. odrediti druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

140. člen

(nadzor in ocena tveganja)

(1) Pri nadzoru nad zavezanci iz 4. člena tega zakona se uporabi pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena pri načrtovanju pogostosti, obsega in intenzivnosti ter izvajanju nadzora upoštevajo:

- podatke o ugotovljenih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja,
- podatke o specifičnih nacionalnih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami,
- podatke o tveganju posameznih zavezancev in druge razpoložljive podatke in
- pomembne dogodke ali spremembe v zvezi z upravljanjem in vodenjem zavezanca ter spremembo dejavnosti.

(3) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri načrtovanju in izvajanju inšpekcijskega nadzora upoštevajo tudi smernice evropskih nadzornih organov.

(4) Urad ostalim nadzornim organom iz prejšnjega člena predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev glede na informacije in podatke, s katerimi razpolaga urad, ter glede na opravljene strateške in operativne analize.

141. člen

(splošne pristojnosti urada)

(1) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

(2) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona z zbiranjem in preverjanjem podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi na podlagi tega zakona.

(3) Zavezanci uradu pisno posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi z opravljanjem svojih nalog po tem zakonu ter druge podatke, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora, in sicer brez odlašanja, najpozneje pa v osmih dneh od prejema zahteve.

(4) Urad lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva vse podatke, informacije in dokumentacijo, ki jo potrebuje pri izvajanju nadzora po tem zakonu in pri vodenju postopka o prekršku.

9.2 Inšpekcijski nadzor urada

142. člen

(pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru)

(1) Poleg nadzora, ki ga izvajajo nadzorni organi v skladu s 140. in 141. členom tega zakona, inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma izvaja urad na kraju samem in zunaj njega.

(2) Urad v okviru poročila iz 119. člena tega zakona Vladi poroča tudi o svojem delu s področja inšpekcijskega nadzorstva.

143. člen

(inšpektor za preprečevanje pranja denarja)

Naloge inšpekcijskega nadzora urada opravljajo uradne osebe. Uradne osebe po tem zakonu so inšpektorji za preprečevanje pranja denarja.

144. člen

(uporaba zakona)

Inšpektor za preprečevanje pranja denarja samostojno opravlja naloge nadzora po tem zakonu, vodi postopke ter izdaja odločbe in sklepe v upravnem in prekrškovnem postopku.

145. člen

(službena izkaznica)

(1) Inšpektor pooblastilo za opravljanje inšpekcijskih nalog izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda minister, pristojen za finance.

(2) Obliko izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, pristojen za finance, če poseben zakon ne določa drugače.

146. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Poleg pooblastil, ki jih določa zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri fizični ali pravni osebi pravico:

– vstopiti in pregledati prostore, zemljišča in prevozna sredstva (v nadaljnjem besedilu: prostori) na sedežu zavezancev in na drugem kraju,

– pregledovati notranje akte, poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, evidence in druge podatke ter dokumentacijo, ki se nanašajo na poslovanje zavezanca in izvajanje

ukrepov za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija),

– odvzeti ali pridobiti kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme zavezanca ali urada; če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev in računalniške opreme zavezanca ali urada, lahko inšpektor odnese poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas, potreben, da se naredijo kopije; o tem naredi uradni zaznamek,

– zapečatiti vse poslovne prostore ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas trajanja nadzora in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo,

– zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni,

– zahtevati od katerega koli predstavnika ali predstavnice (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ali osebe, zaposlene pri zavezancu, ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ter o tem sestaviti zapisnik; če inšpektor zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti posredovano,

– pregledati listine, s katerimi se lahko ugotovi istovetnost oseb,

– opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom nadzora.

(2) Zavezanec mora inšpektorju omogočiti dostop do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ter ne sme kakorkoli ovirati opravljanja inšpekcijskega nadzora, razen če gre za uveljavljanje odvetniške zaupnosti. Na zahtevo inšpektorja mora zavezanec zagotoviti pogoje za delo v prostorih zavezanca.

(3) Pri izvajanju pooblastil inšpektorja za preprečevanje pranja denarja iz prvega odstavka tega člena mora biti spoštovano načelo sorazmernosti. Inšpektor pri izvrševanju svojih pooblastil in izrekanju ukrepov v razmerju do zavezanca ne sme preseči tistega, kar je nujno potrebno za izpolnitev ciljev tega zakona. Pri izbiri več možnih pooblastil in ukrepov inšpektor izbere tiste, ki so za zavezanca ugodnejši, če se s tem doseže namen zakona. V dvomu odloči v korist zavezanca.

(4) Inšpektor za preprečevanje pranja denarja predhodno obvesti Odvetniško zbornico Slovenije o okvirnem terminu in lokaciji nameravanega opravljanja inšpekcijskega nadzora z namenom zagotovitve navzočnosti njihovega predstavnika pri inšpekcijskem nadzoru.

(5) Odvetnik, pri katerem se opravlja inšpekcijski nadzor, in odvetniška družba, pri kateri se opravlja inšpekcijski nadzor, imata pravico zahtevati, da se inšpekcijski nadzor opravi v navzočnosti predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije. Do njegovega prihoda se vsa dejanja v inšpekcijskem nadzoru prekinejo, vendar ne več kot za dve uri od trenutka, ko odvetnik ali odvetniška družba zahtevata njegovo navzočnost. Po preteku tega roka se nadzor nadaljuje brez njegove navzočnosti.

(6) Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri odvetniku ali odvetniški družbi ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pravico izvajati pooblastila iz prvega odstavka tega člena, razen v kolikor bi z izvajanjem pooblastil posegel v odvetniško zaupnost.

(7) Odvetnik, odvetniška družba oziroma predstavnik Odvetniške zbornice Slovenije, če je navzoč, imajo v inšpekcijskem postopku pravico ugovarjati vpogledu v podatke in listine oziroma njihovem zasegu, da zavarujejo odvetniško zaupnost. V primeru ugovora se postopek nadaljuje s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja kazenski postopek.

147. člen

(oviranje nadzora)

Če zavezanec ne dovoli vstopa v prostore ali ga ovira ali ne dovoli dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ali ga ovira ali kako drugače ovira opravljanje inšpekcijskega nadzora ali če se to utemeljeno pričakuje, lahko inšpektor vstopi v prostore ali dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije proti volji zavezanca ob pomoči policije, razen če je zavezanec odvetnik ali odvetniška družba. Stroške vstopa ali dostopa in morebitno škodo krije zavezanec.

148. člen

(zapisnik)

(1) O opravljenem inšpekcijskem nadzoru inšpektor sestavi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o:

– začetku in zaključku oziroma trajanju inšpekcijskega pregleda,

– zavezancu,

– ugotovljenem dejanskem stanju,

– izjavah oseb, navzočih pri inšpekcijskem pregledu,

– zasegu dokumentacije,

– pooblaščeni uradni osebi, ki opravlja pregled, ter o drugih osebah, prisotnih pri pregledu.

(2) Za potrebe vodenja postopka o prekrških zapisnik iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi podatke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, zlasti pa:

– podatke o kršitelju: osebno ime, enotna matična številka občana oziroma datum in kraj rojstva, državljanstvo, prebivališče oziroma ime, sedež in matična številka pravne osebe, zaposlitev odgovorne osebe,

– kraj in čas storitve prekrška,

– pravno opredelitev prekrška.

149. člen

(odločba)

(1) Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor pristojnost z odločbo zavezancu odrediti, da z dejanjem, opustitvijo dejanja oziroma z aktom v roku, ki ga določi inšpektor, zagotovi izvajanje zakonov in drugih predpisov iz svoje pristojnosti.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba v 15 dneh od njene vročitve. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Zavezanec mora inšpektorju poročati o izvršitvi odločbe v osmih dneh po poteku posameznega roka za njeno izvršitev.

150. člen

(pritožbeni organ)

O pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena odloča ministrstvo, pristojno za finance.

9.3 Pristojnosti drugih nadzornih organov

151. člen

(drugi nadzorni organi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 15., 16. in 20.d) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah. Pri zavezancih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opravlja nadzor samo v delu, ki se nanaša na storitve in dejavnost investicijskega bančništva zavezanca in za katerega se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Nadzor lahko opravlja samostojno ali v sodelovanju z Banko Slovenije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 11., 12., 13., 14., 20.i) in 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(5) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad izvajanjem prepovedi sprejemanja plačil za blago in opravljene storitve v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov, pri pravnih in fizičnih osebah iz 67. člena tega zakona.

(6) Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 19., 20.a), 20.b), 20.h), 20.n) in 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(7) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravljata nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(8) Odvetniška zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri odvetnikih in odvetniških družbah ter drugih osebah.

(9) Notarska zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri notarjih in drugih osebah.

(10) Nadzorni organi iz tega člena morajo drugemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzornih nalog.

9.4 Sporočanje podatkov v zvezi z nadzorom

152. člen

(sporočanje kršitev in ukrepov)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona brez odlašanja pisno obvestijo urad o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke iz trinajstega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Nadzorni organ, ki je zaznal kršitev, o svojih ugotovitvah oziroma nepravilnostih obvešča še druge nadzorne organe, če so pomembne za njihovo delo.

(4) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo nadzorni organi poslati uradu tudi izvod odločbe, izdane v postopku o prekršku, ter odločbe ali odredbe, s katero so odrejeni drugi ukrepi.

153. člen

(sporočanje dejstev)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona, ki pri izvajanju nadzora po tem zakonu ali pri izvajanju dejavnosti ali poslov, ki jih opravljajo v skladu s pristojnostmi, določenimi v drugih zakonih, ugotovijo ali odkrijejo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem brez odlašanja pisno obvestijo urad.

(2) Na podlagi sporočenih dejstev iz prejšnjega odstavka lahko urad, če tako presodi, začne z zbiranjem in analiziranjem podatkov, informacij in dokumentacije, in sicer v skladu s svojimi pooblastili, določenimi v tem zakonu.

9.5 Izdajanje priporočil in smernic

154. člen

(izdajanje priporočil in smernic)

Da bi zagotovili enotno izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov pri zavezancih, nadzorni organi iz 139. člena tega zakona samostojno ali v sodelovanju z drugimi nadzornimi organi izdajo priporočila ali smernice v zvezi z izvajanjem posameznih določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

155. člen

(nacionalno sodelovanje)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si prizadevajo za učinkovitost ukrepov in nadzora v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks in v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri izvajanju ukrepov in nadzora.

9.6 Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic, tretjih držav in evropskimi nadzornimi organi

156. člen

(sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo z organi držav članic, ki so pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic – zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

157. člen

(sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo z organi tretjih držav, ki so pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in tretjih državah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav – zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

(3) Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav je možno, če so v teh tretjih državah uveljavljeni ustrezni standardi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam tega zakona, mednarodnih standardov ali drugim predpisom.

158. člen

(sodelovanje z evropskimi nadzornimi organi)

Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor evropskim nadzornim organom zagotovijo vse informacije, ki so potrebne za omogočanje opravljanja njihovih nalog v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

9.7 Sistem obveščanja o kršitvah

159. člen

(interni sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Zavezanec vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, ki zaposlenim in osebam v primerljivem položaju omogoča, da prek neodvisnih in anonimnih poročevalskih linij interno prijavijo kršitve določb tega zakona.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, ki so sorazmerni z naravo in velikostjo zavezanca.

(3) Kadar je identiteta prijavitelja kljub določbi prvega odstavka tega člena zavezancu razkrita, mora zavezanec zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo o kršitvah, obravnavajo kot zaupni v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Zavezanec teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja prijavitelja, razen ko je razkritje identitete prijavitelja nujno za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

160. člen

(sistem obveščanja nadzornih organov o kršitvah)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona vzpostavijo učinkovit in zanesljiv sistem obveščanja, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju pri zavezancih, da jim posredujejo prijave o možnih ali dejanskih kršitvah določb tega zakona.

(2) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovijo:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,

2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav,

3. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper zavezanca, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Podatkov iz 3. točke prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja prijavitelja in domnevnega kršitelja, razen ko je razkritje njune identitete v skladu z zakonom nujna za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka. Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ne smejo zavezancu, zoper katerega je prijava podana, ali tretjim osebam razkriti podatkov o prijavitelju ali domnevnemu kršitelju. Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona si morajo prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete prijavitelja in domnevnega kršitelja.

9.8 Razkritja v zvezi z nadzorom

161. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona z namenom preprečevanja in odvračanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavijo informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju in zavezancu za izvedbo ukrepa:

– naziv in sedež pravne osebe ali

– osebno ime fizične osebe;

2. o kršitvi ali naravi odrejenega ukrepa:

– opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona oziroma narekujejo izvedbo odrejenega ukrepa,

– naravo ugotovljenih kršitev oziroma vrsto pomanjkljivosti, zaradi katerih je bil odrejen ukrep;

3. izrek odločbe, s katero je postopek pravnomočno končan;

4. o morebitni odpravi kršitve ali izvedbi odrejenega ukrepa.

(3) Ko postane odločba, s katero je ugotovljena kršitev, odrejen ukrep ali izrečen prekršek, pravnomočna in je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa z njo seznanjen, se informacije iz prejšnjega odstavka javno objavijo na spletnih straneh nadzornih organov iz 139. člena tega zakona in so na spletni strani dostopne pet let po objavi. Namen javne objave informacij iz prejšnjega odstavka je v preprečevanju kršitev zakonskih določb in s tem večje pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij in integritete poslovnega okolja, ter obveščanju zainteresirane javnosti o delovanju poslovnih subjektov, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu, na področju predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredujejo pristojnim evropskim nadzornim organom.

162. člen

(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena lahko nadzorni organi iz 139. člena tega zakona odločijo, da se informacije o identiteti kršitelja in zavezanca za izvedbo ukrepa ne objavijo, če:

1. je ukrep nadzora ali sankcija izrečena zaradi lažjih kršitev iz 165. člena tega zakona ali

2. bi objava informacij o identiteti kršitelja oziroma zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka.

(2) Če nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ob izdaji odločbe ocenijo, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izrečejo ukrepe nadzora, odločijo tudi, da se:

– identiteta kršitelja ne objavi ali

– se objava identitete kršitelja začasno zadrži in se navedejo roki za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju predvidoma prenehali obstajati.

X. POGLAVJE KAZENSKE DOLOČBE

163. člen

(najtežje kršitve)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne izdelava ocene tveganja oziroma ne določi ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja ali če ne opravi ustrezne ocene o vplivu sprememb poslovnih procesov na izpostavljenost tveganju (drugi in šesti odstavek 13. člena tega zakona);

2. če ne izvaja ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kljub oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo povečano tveganje (drugi odstavek 14. člena tega zakona);

3. če ne vzpostavi učinkovitih politike, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj (prvi odstavek 15. člena tega zakona);

4. če ne opravi pregleda stranke (prvi odstavek 17. člena, prvi odstavek 18. člena in četrti odstavek 22. člena tega zakona);

5. če s stranko sklene poslovno razmerje, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (prvi odstavek 19. člena tega zakona);

6. če opravi transakcijo, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (20. člen tega zakona);

7. če urada še pred trženjem produkta (tretji odstavek 22. člena tega zakona) ne obvesti o nameravani delni opustitvi pregleda stranke ter obvestilu ne priloži dokumentacije o izpolnjevanju pogojev in ocene tveganja iz prvega odstavka 22. člena tega zakona;

8. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pooblaščenca pravne osebe, pravne osebe, zastopnika druge osebe civilnega prava ter dejanskega lastnika oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način ali ne pridobi overjenega pisnega pooblastila ali pisnega pooblastila za zastopanje (23., 24., 25., 28., 29., 35., 36., 37. in 43. člen tega zakona);

9. če ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije na nedovoljeni način (peti odstavek 26. člena tega zakona);

10. če ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo videoelektronske identifikacije, čeprav za to niso izpolnjeni pogoji (27. člen tega zakona);

11. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo, ali ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (30. člen tega zakona);

12. če v nasprotju z določbami tega zakona ugotovi in preveri istovetnost bank in drugih podobnih kreditnih institucij, ki imajo sedež v visoko tvegani tretji državi iz petega odstavka 50. člena tega zakona (tretji odstavek 31. člena tega zakona);

13. če ne hrani podatkov in dokumentacije, pridobljene v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, v skladu z določili tega zakona (tretji odstavek 34. člena tega zakona);

14. če ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (48. člen tega zakona);

15. če je zavezanec sklenil poslovno razmerje v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 54. člena tega zakona);

16. če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona ne oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje (prvi odstavek 57. člena tega zakona);

17. če v okviru poenostavljenega pregleda stranke ne pridobi predpisanih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji ali jih ne pridobi na predpisani način (58. člen tega zakona);

18. če pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne izvede predpisanih ukrepov ali dodatno ne pridobi podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 60. člena tega zakona ali jih ne pridobi na predpisani način (prvi in tretji odstavek 60. člena tega zakona);

19. če sklene ali nadaljuje kontokorentno razmerje z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 60. člena tega zakona);

20. če pri sklepanju poslovnega razmerja ali opravljanju transakcije za stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ne pridobi podatkov o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, ali jih ne pridobi na predpisani način (1. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona);

21. če ne vzpostavi in izvaja ukrepov glede politično izpostavljenih oseb pri poslih življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov (62. člen tega zakona);

22. če ne izvaja ukrepov v okviru poglobljenega pregleda strank v primeru, ko so stranke iz visoko tveganih tretjih držav (63. člen tega zakona);

23. če strankam odpira, izdaja ali zanje vodi anonimne račune, hranilne knjižice na geslo ali prinesitelja oziroma vodi zanje druge produkte, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke (64. člen tega zakona);

24. če sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcijo iz 17. in 18. člena tega zakona, kljub temu da stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra (65. člen tega zakona);

25. če sklepa oziroma nadaljuje korespondenčne ali kontokorentne odnose z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali z drugo podobno kreditno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam (64. člen tega zakona);

26. če od stranke ali tretje osebe pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve sprejme plačilo v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov oziroma sprejme plačilo v več med seboj povezanih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov (prvi in drugi odstavek 67. člena tega zakona);

27. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov, kadar v zvezi s transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (69. člen tega zakona);

28. če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (91. člen tega zakona);

29. če ne upošteva odredbe urada o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem danih navodil urada (96. člen ter prvi in tretji odstavek 110. člena tega zakona);

30. če ne upošteva pisne odredbe urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja določene stranke (prvi, drugi in tretji odstavek 98. člena tega zakona);

31. če stranki ali tretji osebi razkrije dejstva iz prvega odstavka 122. člena tega zakona;

32. če ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga je določila pooblaščen uradna oseba (1. točka drugega odstavka 139. člena tega zakona);

33. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predložijo podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora (tretji odstavek 141. člena tega zakona);

34. če inšpektorju za preprečevanje pranja denarja ne omogoči dostopa do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ali kako drugače ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil (drugi odstavek 146. člena tega zakona).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 1.000.000 eurov, ali

2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo v višini do:

1. 500.000 eurov, ali

2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(6) Odgovorna oseba pravne osebe iz četrtega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 250.000 eurov.

(7) Pravna oseba iz četrtega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov, ali

2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(8) Kadar je pravna oseba iz prejšnjega odstavka oseba, kreditna ali finančna institucija, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb ali ki je odvisna družba, se za podatek o skupnem letnem prometu v predhodnem poslovnem letu upošteva letno konsolidirano poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(9) Samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 2.500.000 eurov, ali

2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(10) Odgovorna oseba pravne osebe iz sedmega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz devetega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 500.000 eurov.

(11) Zoper pravno osebo iz četrtega in sedmega odstavka tega člena ter zoper samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega in devetega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi trajen ali začasen umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kadar pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, za opravljanje svoje dejavnosti potrebuje takšno dovoljenje.

(12) Odredbo o trajnem ali začasnem umiku dovoljenja za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je takšno dovoljenje izdal, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

(13) Zoper odgovorno osebo iz šestega in desetega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi začasna prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

(14) Odredbo o začasni prepovedi izvrševanja vodstvenih nalog iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je izvrševanje vodstvenih nalog dovolil, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

164. člen

(težje kršitve)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne opravi pregleda stranke v predpisanem obsegu (prvi odstavek 16. člena tega zakona);

2. če postopkov izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona ne opredeli v svojih notranjih aktih (peti odstavek 16. člena tega zakona);

3. če od stranke, zakonitega zastopnika, pooblaščenca ali zastopnika drugih oseb civilnega prava ne zahteva pisne izjave (tretji odstavek 23. člena, četrti odstavek 24. člena, četrti odstavek 25. člena, peti odstavek 28. člena in peti odstavek 29. člena tega zakona);

4. če poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu (prvi odstavek 49. člena tega zakona), ne spremlja skrbno;

5. če pri preverjanju in posodabljanju podatkov ne pridobi predpisanih podatkov (drugi in tretji odstavek 49. člena tega zakona);

6. če je tretji osebi zaupala opravljanje pregleda stranke, vendar predhodno ni preverila, ali ta tretja oseba izpolnjuje vse pogoje, ki so predpisani v tem zakonu (drugi odstavek 51. člena tega zakona);

7. če je pregled stranke, v okviru katerega je tretja oseba ugotovila in preverila istovetnost stranke brez njene navzočnosti (tretji odstavek 51. člena tega zakona), sprejela kot ustrezen;

8. če je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, ki je navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (šesti odstavek 52. člena tega zakona);

9. če je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, pri čemer je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (53. člen tega zakona);

10. če zavezanec postopka ugotavljanja politično izpostavljenih oseb ne določi v svojem notranjem aktu (prvi odstavek 61. člena tega zakona);

11. če po sklenitvi poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, transakcij in drugih poslovnih dejavnosti, ki jih pri organizaciji izvaja ta oseba (3. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona), ne spremlja s posebno skrbnostjo;

12. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki poteka v gotovini in presega vrednost 15.000 eurov (prvi odstavek 68. člena tega zakona);

13. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov in je opravljena na račune iz drugega odstavka 68. člena tega zakona (drugi odstavek 68. člena tega zakona);

14. če ne zagotovi izvajanja politik in postopkov skupine, katere del je, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma (prvi odstavek 71. člena tega zakona);

15. če ne zagotovi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu, pri svojih podružnicah in hčerinskih družbah v njeni večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi (prvi odstavek 75. člena tega zakona);

16. če ne imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov za opravljanje posameznih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi (76. člen tega zakona);

17. če pooblaščenca ne zagotovi ustreznih pooblastil, pogojev in podpore za opravljanje njegovih del in nalog (79. člen tega zakona);

18. če ne sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, oziroma ga ne sestavi na predpisani način oziroma v predpisanem roku (85. člen tega zakona);

19. če ne hrani podatkov in dokumentacije pet let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu (prvi odstavek 129. člena tega zakona).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

165. člen

(lažje kršitve)

(1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če pri preverjanju istovetnosti stranke predhodno ne preveri narave registra, iz katerega bo pridobila podatke o stranki (šesti odstavek 28. člena tega zakona);

2. če ne zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 49. člena tega zakona prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko (četrti odstavek 49. člena tega zakona);

3. če ne obvesti pristojnih nadzornih organov iz 139. člena tega zakona in ne sprejme ustreznih ukrepov za odpravo tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma (četrti odstavek 75. člena tega zakona);

4. če ne zagotovi, da delo pooblaščenca in njegovega namestnika opravlja oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje (prvi in drugi odstavek 77. člena tega zakona);

5. če uradu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o osebnem imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca in namestnika pooblaščenca ter vsako spremembo teh podatkov (peti odstavek 79. člena tega zakona);

6. če ne skrbi za redno strokovno usposabljanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (drugi odstavek 80. člena tega zakona);

7. če ne pripravi programa letnega strokovnega usposabljanja in izobraževanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma v predpisanem roku (četrti odstavek 80. člena tega zakona);

8. če ne zagotovi redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (81. člen tega zakona);

9. če pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem ne uporablja seznama indikatorjev iz prvega odstavka 85. člena tega zakona (tretji odstavek 85. člena tega zakona);

10. če ne hrani podatkov in pripadajoče dokumentacije o pooblaščenca in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju s tveganji iz 13., 76., 77. in 80. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedeni notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca (tretji odstavek 129. člena tega zakona);

11. če ne vodi ločene evidence o dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 122. člena tega zakona oziroma je ta evidenca pomanjkljiva (prvi in drugi odstavek 138. člena tega zakona);

12. če ob dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 122. člena tega zakona o tem dogodku ne obvesti urada v predpisanem roku in na predpisan način (tretji odstavek 138. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

166. člen

(kršitve izdajateljev sredstev elektronske identifikacije)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj sredstev elektronske identifikacije, če zavezancu na njegovo zahtevo ne predloži podatkov o načinu, s katerim je ugotovil in preveril istovetnost stranke, ki je imetnik sredstva elektronske identifikacije (četrti odstavek 26. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba izdajatelja sredstev elektronske identifikacije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

167. člen

(kršitve poslovnih subjektov v zvezi s podatki o dejanskem lastniku)

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne ugotovi ali če ugotovi napačne podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih, ne vzpostavi in upravlja natančne evidence podatkov o svojih dejanskih lastnikih ali če je ne posodablja ob vsaki spremembi podatkov ali če podatkov o svojih dejanskih lastnikih ne hrani pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 41. člena tega zakona);

2. če ne posreduje brez odlašanja podatkov o svojih dejanskih lastnikih ali če posreduje napačne podatke na zahtevo zavezancev ali organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišč in nadzornih organov iz 139. člena tega zakona (42. člen tega zakona);

3. če ne vpiše v register podatkov o svojem dejanskem lastniku ter njihove spremembe ali če vpiše napačne podatke v roku osmih dni od njegovega vpisa v Poslovni register Slovenije ali od njegovega vpisa v davčni register, če ni vpisan v Poslovni register Slovenije, oziroma v roku osmih dni od nastanka spremembe podatkov (tretji odstavek 44. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

168. člen

(kršitve zaposlenih pri zavezancu)

(1) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prvega odstavka 60. člena tega zakona in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, če pred sklenitvijo tega razmerja ne pridobi pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe pri zavezancu, ki zaseda položaj višjega vodstva pri zavezancu (drugi odstavek 60. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, če pred sklenitvijo tega razmerja ne pridobi pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva pri zavezancu (2. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona).

169. člen

(posebne kršitve revizijske družbe, samostojnega revizorja ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (šesti odstavek 57. člena tega zakona).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni revizor, če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (šesti odstavek 57. člena tega zakona).

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba oziroma pravna oseba, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči podatkov, da je stranka pri njej iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (peti odstavek 69. člena tega zakona).

(4) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni revizor oziroma posameznik, ki kot dejavnost samostojno opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega

svetovanja, če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči podatkov, da je stranka pri njem iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (peti odstavek 69. člena tega zakona).

(5) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

170. člen

(kršitve odvetnikov, odvetniških družb in notarjev)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetniška družba, če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njej iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (drugi odstavek 83. člena tega zakona).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik ali notar, če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njem iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (drugi odstavek 83. člena tega zakona).

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetniška družba, če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 92. člena tega zakona).

(4) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik ali notar, če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 92. člena tega zakona).

(5) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba odvetniške družbe, odvetnika ali notarja, če stori prekršek iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

171. člen

(izrekanje globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

172. člen

(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 163. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

XI. POGLAVJE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

173. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Vlada sprejme uredbo iz prvega odstavka 5. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po seznanitvi s poročilom o oceni tveganja, ki jo izvede Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom.

(2) Do sprejema uredbe iz prejšnjega odstavka se za zavezance iz 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona štejejo zavezanci, ki so določeni v 12., 13. in 14. točki prvega odstavka 4. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 – ZIS-E in 19/14).

(3) Vlada sprejme uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po seznanitvi s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja, ki bo izvedena po določbah tega zakona.

(4) Minister, pristojen za finance, sprejme pravilnike iz:

- prvega odstavka 26. člena tega zakona,
- petega odstavka 27. člena tega zakona,
- petega odstavka 30. člena tega zakona,
- tretjega odstavka 57. člena tega zakona,
- tretjega odstavka 59. člena tega zakona,

- šestega odstavka 68. člena tega zakona,
- 70. člena tega zakona,
- 82. člena tega zakona in
- drugega odstavka 145. člena tega zakona

najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

(5) Minister, pristojen za gospodarstvo, sprejme v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, pravilnik iz osmega odstavka 45. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

174. člen
(izdaja smernic)

Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona izdajo smernice iz 154. člena tega zakona.

175. člen
(izvedba ocene tveganja)

Zavezanci v šestih mesecih od izdaje smernic iz prejšnjega člena izdelajo oceno tveganja v skladu s 13. členom tega zakona za posamezne skupine ali vrste strank, poslovna razmerja, transakcije, produkte, storitve ali distribucijske poti ob upoštevanju dejavnikov geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

176. člen
(ugotavljanje in vpis podatkov o dejanskih lastnikih v Register dejanskih lastnikov)

(1) Poslovni subjekti v enem letu od uveljavitve tega zakona ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih v skladu s 41. členom tega zakona.

(2) Poslovni subjekti v 14 mesecih od uveljavitve tega zakona vpišejo v register dejanskih lastnikov podatke o dejanskih lastnikih v skladu s 44. členom tega zakona.

177. člen
(ugotavljanje dejanskih lastnikov)

Zavezanci v dveh letih od uveljavitve tega zakona v skladu z določbami tega zakona za obstoječe stranke ugotovijo njihovega dejanskega lastnika.

178. člen
(ugotavljanje politično izpostavljenih oseb)

(1) Zavezanci v dveh letih od uveljavitve tega zakona ugotovijo, ali so obstoječe stranke, njeni zakoniti zastopniki, pooblaščenca ali dejanski lastniki politično izpostavljene osebe iz 61. člena tega zakona.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka se uporabi za tiste stranke, njene zakonite zastopnike, pooblaščenca ali dejanske lastnike, za katere pred uveljavitvijo tega zakona ni obstajala obveznost ugotavljanja, ali so politično izpostavljene osebe.

179. člen
(uskladitev pri anonimnih produktih)

Ne glede na določbo 64. člena tega zakona zavezanec pri anonimnih produktih, obstoječih na dan uveljavitve tega zakona, pri katerih ni mogoče ugotoviti imetnika, opravi pregled stranke oziroma drugega uporabnika produkta v skladu s 16. členom tega zakona ob prvi transakciji, ki jo stranka ali drug uporabnik opravi na podlagi takega produkta.

180. člen
(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 – ZIS-E in 19/14).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi:

1. Pravilnik o določitvi seznama enakovrednih tretjih držav (Uradni list RS, št. 10/08, 102/11 in 84/12);
 2. Pravilnik o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila stranke (Uradni list RS, št. 10/08);
 3. Pravilnik o izvajanju notranje kontrole, pooblaščenca, hrambi in varstvu podatkov ter upravljanju evidenc pri organizacijah, odvetnikih, odvetniških družbah in notarjih (Uradni list RS, št. 10/08);
 4. Pravilnik o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o gotovinskih transakcijah (Uradni list RS, št. 10/08);
 5. Pravilnik o določitvi pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko nastopa v vlogi tretje osebe (Uradni list RS, št. 10/08);
 6. Pravilnik o določitvi pogojev za obravnavo osebe kot stranke z neznatnim tveganjem za pranje denarja ali financiranje terorizma (Uradni list RS, št. 10/08);
 7. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov odvetnika, odvetniške družbe ali notarja Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 10/08);
 8. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 90/11).
- (3) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje novih predpisov, če niso v nasprotju s tem zakonom.

181. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 480-01/16-4/19

Ljubljana, dne 20. oktobra 2016

EPA 1360-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik